

Delotvorna Molitva

Uvod

Zivimo u vreme mnogih kriza, a Crkva ipak nije u krizi, jer stoji u molitvi pred Bogom. Petru, Jakovu i Jovanu Isus je rekao: "Tako, niste mogli jedan sat da probdite sa mnom?" Mi kazemo: "Da te je sram, Petre! Da te je sram, Jovane! Kakva strahota! Niste mogli ni jedan sat da probdite sa Gospodom!" Ali, pazimo sta govorimo! Kad god s optuzbom uperimo prst na nekoga, tri prsta su uperena na nas. Molitva je najvaznija aktivnost u koju hriscanin moze da se ukljuci. Ona mora biti na celu vasesg spiska prioriternih stvari, jer je svetu koji nas okružuje ocajanicki potrebna molitva. U poslednje vreme Bog zeli da cini velike stvari. Samo molitva moze da izmeni okolnosti. Samo ona moze da obuzdava struju zla i pokvarenosti. Niz poglavlja u kojima cemo proučavati molitvu skrenuce vam paznju na neke delove Pisma, ukazati na neka pravila i podstaci u vama neke misli. Sve to, ukoliko primenite molitvu u svom zivotu, dovesce vas mnogo blize Bogu. Blizak odnos s Bogom omogucice vam jos delotvornije i snaznije moljenje. Zapocecete borbu protiv zlih sila u ovo ocajnicko vreme, poslednje vreme, i u toj borbi cete dozivljavati mnoge pobede. Nasa borba nije protiv tela i krvi, vec protiv duhovnih sila i poglavarstava, tako da ni oruzje koje koristimo ne moze biti telesno. Molitva je najjace oruzje koje posedujemo u nasem duhovnom arsenalu i sa njom mozemo srusiti sve snage neprijatelja. Drzi li sotona snazno pod kontrolom rukovodstvo tvog grada? Drzi li vezane tvoga muza, tvoju zenu ili decu? Ova knjiga govori o tome kako da slomis sva ta sotonina dela.

Sta je molitva?

Molitva se moze ispoljiti u tri osnovna oblika: kao obozavanje (hvaljenje), kao molba i kao zastupanje, a svaki od tih oblika ima svoje podvrste.

Obozavanje (hvaljenje)

Obozavanje Boga, prvi osnovni oblik molitve, temelji se na spoznaji Bozje prisutnosti. Dok saznajem Bozju velicinu, sasvim prirodno odgovaram s dubokim untrasnjim postovanjem. Nedavno sam posmatrao neku sitnu musicu za vreme njenoga leta. Kako je mala, a kako zanimljivo i do detalja skladno oblikovana. Bila je u stanju da pobedjuje zakon zemljine teze, da se uzdize i ubrzava svoje kretanje u visinama. Pomislih: "Koje li mudrosti Bozje!" Obozavanje Boga i njegovog stvaralackog uma je jedan oblik molitve – svest o tome ko je On i postovanje prema NJemu za sve sto je stvorio. Ne mogu da obuzdam svoje divljenje i postovanje kada prepoznajem Bozju mudrost, silu i dobrotu. Sasvim spontano iz mene izviru zahvaljivanje i slavljenje dok postajem svestan dobrote Bozje prema meni, koju znam da ne zaslužujem. Hriscani bi

neprestano trebalo da se nalaze u toj vrsti molitve i zajedništva s Bogom. Trebalo bi da smo svesniji NJega dok nam govori kroz prirodu. Vidimo NJegovu silu u oluji i munjama. Mirisemo NJegovu neznost u ruzi. Vidimo NJegov dizajn u cveticu dan-i-noc... Nekad svoje divljenje izrazavamo recima; nekad ne. Jednostavno, rec je o nekom osecanju koje ispuni nasa srca, osecanju koje nastaje kada posmatramo mnogovrsna Bozja samoispoljavanja. Samo kazemo: "O, kako je Bog dobar!" Dok prepoznavamo NJegovu ljubav i milost, mi ga obozavamo i ostvarujemo odnos s njim.

Molba

Drugi oblik molitve je molba. Kazujem Bogu svoje potrebe i molim ga da mi pomogne. Iz dana u dan vapim Bogu da mi podari mudrost, da me vodi, da mi da snagu i pobrine se za moje potrebe. Neki ljudi smatraju da nije u redu da iznose pred Boga svoje licne potrebe, jer je to izraz sebicnosti. Kazu da je pogresno bilo sta moliti za sebe i da bi hriscani trebalo da misle samo na druge. To zvuci veoma lepo, ali ne predstavlja nuzno i dobru teologiju. Svakako da treba da se molim za druge ljude i njihove potrebe, ali je prirodno da se interesujem i za svoje vlastite potrebe. Mozete to nazvati kako hocete, ali licno ja imam sasvim odredjene potrebe, i od male sam koristi drugima sve dok se moje licne potrebe pravilno ne zadovolje. Biblija kaze: "Tezak koji se trudi treba prvi da okusi od plodova" (2. Tim. 2:6). Drugim recima, ne mozete drugome dati ono sto ni sami nemate. Ne mozete na nekog preneti ospice ako ih sami nemate. Stoga najpre ja moram primiti Bozju milost, ljubav, snagu i moc. Primajuci od Boga ja imam sta da dam drugima. Jedan Isusov ucenik je rekao: "Gospode, nauci nas da se molimo Bogu, kao sto je i Jovan poucio svoje ucenike." Tada je Isus postavio model molitve ili uzornu molitvu: "Oce, neka se sveti ime tvoje; neka dodje carstvo tvoje" (Luka 11:1,2). Prvi deo molitve upucen je Bogu – to je velicanje Boga za ono sto je on: "Neka se sveti ime tvoje". Zatim sledi molitva za carstvo Bozje: "neka dodje carstvo tvoje." Trebamo najpre traziti carstvo Bozje i njegovu pravednost. Deo molitve koji sledi glasi: "hleb nas nasusni daj nam svaki dan... i ne uvedi nas u iskusenje" (Luka 11:3,4). A rec je o licnim molbama. Imam mnogo potreba i Bog zeli da mu o njima govorim. Nicega loseg nema u tome ako od Boga zatrazimo da se pobrine za nase stanarske takse ili za bilo koju drugu potrebu.

Zastupnicka molitva

Treci oblik molitve, zastupanje, je vrsta molitve koja bi se mogla nazvati posao. Postovanje Boga nije rad. Ono je dozivljavanje slave! Ono je spontano, divno zajedništvo s Bogom. Nije ni izlaganje svojih potreba Bogu, ni "posao", jer sam za zadovoljavanje svojih potreba zainteresovan toliko da se u takvu molitvu lako ukljucujem. Ali, ukljucivanjem u zastupnicku molitvu ja pocinjem raditi. Pavle je pri kraju svoga pisma crkvi u Kolosi pomenuo Epafrasa, jednog svog saradnika: "Pozdravlja vas vas zemljak, Epafras, sluzitelj Hrista Isusa koji se jednako bori za vas u molitvama" (Kol. 4:12). Molitva se ovde oznacava kao

borba ili kao rad (Karadzicev prevod). Zastupnickom molitvom ja dodirujem stvari koje su izvan mog malog sveta. U takvoj molitvi ne molim se za svoje, nego za potrebe ljudi oko mene. Molim za svoju porodicu, prijatelje i susede koji jos ne poznaju Isusa Hrista. Molim za one koji su u telu Hristovom. Iznosim pred Boga sve raznovrsne potrebe drugih ljudi koje sam zapazio, ili sam s njima upoznat.

Borba

Oko nas je u toku neprestani sukob. Rec je o duhovnom sukobu. Postoji duhovni svet koji ne mozemo uociti nasim telesnim ocima. On se deli na dve suprotstavljene kategorije: sile dobra i sile zla. Ove sile su u neprestanom medjusobnom sukobu. Zastupnickom molitvom, ja stupam na podrucje duhovne borbe i zapocinjem svoju bitku u tom ratu. Apostol Pavle je rekao da ne ratujemo protiv tela i krvi, nego protiv poglavarstva, vlasti, vladara i zlih duhova na nebesima. Prema tome, treba da se "naoruzamo" i odgovarajucom Bozjom opremom. Pavle zatim u tom poglavlju, Efescima 6, daje spisak celokupne Bozje opreme koju hriscanin u tom duhovnom sukobu moze i mora koristiti. Naime, apostol dalje kaze da oruzje nase borbe nije telesno, jer se i ne borimo u fizickoj borbi u materijalnom svetu. Kad bismo vodili tu vrstu bitke, koristili bismo svetovno oruzje. Posto smo u duhovnoj borbi, oruzje i oprema nase borbe su duhovno oruzje i duhovna oprema. Ta Bozja oprema ima bozansku moc za rusenje neprijateljskih utvrdjenja (2.Kor. 10:4). Sta cete raditi kada se obucete u sve to duhovno oruzje? Da li cete samo stajati? Necete! Ukljucicete se u bitku! Kako? "Svakom molitvom i moljenjem molite se Bogu u Duhu svakom prilikom" (Ef. 6:18). Opremili ste se – krenite u boj.

Podrucje borbe

Podrucje duhovne borbe je na ovoj nasoj zemlji. Cilj borbe je kontrola zemlje i pojedinacnih ljudskih zivota na njoj. Zemlja s pravom pripada Isusu Hristu, koji ju je i stvorio i zatim je dao coveku. Covek ju je, medjutim, prepustio sotoni. Isus je dosao na zemlju i otkupio je za sebe. Otkupio je i nas i svet svojom krvlju prolivenom na krstu. Sotona je kratko vreme – dok je Isus visio na krstu – mislio da je pobednik, ali trecega dana Isus je ustao iz groba, pobedivsi smrt, pakao, grob i sotonu. Pisma kazu da je Isus dosao da razori djavolska dela, sto je i ucinio na krstu (Jevr. 2:14). Pobedio je sotonske vojske, unistio vlasti i sile koje su bile protiv nas, pribio ih na svoj krst, dotukao ih tamo i zatim ih pokazao kao pobedjene, objavivsi svima svoju pobedu. Danas svet s punim pravom pripada Isusu Hristu. Ipak, sotona nastoji silom vise nije bilo njegovo pravo, nastojeci da skine Davida sa prestola. Isto tako sotona tezi da odrzi ono sto vise nije po njegovom pravu. Isus Hrist takodje ima taktiku kojom osvaja svet. On, svakako, ne primenjuje nasilje i silu. Isus nastoji ljubavlju da privuce ljude sebi i u svoje carstvo. Na zemlji se, prema tome, nastavlja borba za kontrolu pojedinacnih ljudskih zivota. Kako bi ljude zadrzao u svom taboru, sotona koristi svu svoju moc i sve vrste pritiska. Isus, pak, svojom ljubavlju blago i

nežno podstiče ljude da mu se predaju i podrede mu svoje živote. Zastupnička molitva će vas uvesti direktno u sam vrh borbe. Ona postaje posao jer se postavljate protiv sila mravnoga sveta i pakla. Tom molitvom jurisate na neprijateljske tvrdjave. Razoblicujete inače nevidljivu moc koju sotona ima nad životima ljudi oko nas. Molitvom rusite bedeme i razarate neprijateljska uporišta oko života ljudi za koje se molite. Oslobadjate ih sile koja ih drži u zarobljenstvu. Takva vrsta molitve – ratovanje molitvom u Duhu – uistinu postaje pravi i naporan rad. Pocinjete shvatiti šta je Pavle mislio kada je rekao da se Epafras "mnogo trudi" u molitvama (Kol. 4:13). Slavno je otkrice da je molitva odlučujući činilac u toj duhovnoj borbi. Sotona je izuzetno tvrdoglav i uporan ratnik, koji svoju zrtvu napušta samo kada je na to primoran. Stoga vaša molitva mora biti vrlo određena. Uopštene i prazne molitve kao što su "Bože, spasi svet" neprijatelj neće ni osetiti. Ali, kad pred Boga donesete život nekog pojedinca i kada ga tražite za Isusa Hrista, vi ćete ući u zestok duhovni boj. "Gospode, Djordje je vezan sotonskom silom. Njegov život je rusevina. On ne zna šta treba da radi. Ustajem protiv tog dela sotone u ime Isusa Hrista i u ime pobeđe Isusa Hrista na krstu. Oče, oslobodi ga sotonske sile koja ga danas drži zarobljenog. Oslobodi ga da bi mogao da upozna ljubav Isusa Hrista. Gospode, neka tvoj Duh govori njegovom srcu i neka prekine sotonska dela koja su ga zarobila." Na ovaj način mi, dakle, oslobadjamo ljude sotonskih zamki koje ih drže zarobljene. Dalje, važno je shvatiti da je sotona vrlo uporan. Morate nastaviti da molite čak i kada već vidite neku pobeđu, da biste održali već osvojeno. Onog trenutka kad budete osvojili neko "područje" sotona će se okrenuti i napasti vas ne bi li povratio ono što je izgubio. Morate očuvati područje koje ste tražili u ime Isusa Hrista. Treba da budemo istrajni u molitvi. Područje koje je kroz molitvu zadobijeno od neprijatelja mora se i držati molitvom. Mnogo puta činimo veliku grešku kada počnemo zapazati neke znake pobeđe u životu osobe za koju se molimo. Možda je prihvatila Hrista ili je počela citati Bibliju, pa mi prestajemo moliti za nju. Ali često seme još nije pustilo koren i neprijatelj dolazi da ga uzme. Treba da nastavimo moliti čak i kada već vidimo neke znake pobeđe. Divna i slavna je činjenica da je sotona već izgubio rat. Mi se spremamo za borbu čiji je ishod već poznat. Isus je već pobedio sotonu koji se mora povući kada na njega podjemo u sili i autoritetu Isusa Hrista. Zahtevajte pobeđu u Isusu Hristu i ljudski životi će se – jedan po jedan – oslobadjati sotonske vlasti. Slavnim oružjem molitve rusite tvrdjave neprijatelja ljudi. Dodajmo da je Bog omogućio molitvu i svojoj najslabijoj deci. Može da se moli svaki hriscanin, bez obzira na svoje duhovno stanje. Da biste se uključili u duhovni rat ne morate biti duhovni div. Ne treba da se plasite neprijatelja – on je već poražen. Sotona dobro zna da molitva obznanjuje njegov poraz. On će se više truditi da se vi ne molite, nego za bilo šta drugo u vašem životu. Preduzeće sve da vam moljenje "izmakne". Navodiće vas ponekad na neke druge aktivnosti, jer zna koliko su one nedelotvorne ako nisu potpomognute molitvom. Iznenadite se koliko će vas raznih stvari uzmeniravati kada budete kleknuli da se molite. Zazvonice telefon. Doći će vam neko na vrata. Odjednom ćete se setiti da nešto treba da uradite. Stoga, kada se molim, uzmem olovku i papir, i zapisujem sve čega god se setim. Inače

sam u iskusenju da prekinem molitvu, ustanem i pocnem odmah resavati sve cega sam se setio. Sotona ce uciniti sve da se vi ne biste molili. Zastupnicka molitva je stvaran posao. Ona je stvarni sukob u ratu protiv sotone. Ona je odlucujuci cinilac, i zbog toga se sotona toliko bori protiv vase molitve. Zamislite da vas neko napadne u nekoj mracnoj ulici. Pocinje rvacka borba. Ako napadac dograbi noz, cela ce se borba usredsrediti na to da se noz dobije pod kontrolu. Prirodno je sto zaboravite da napadaca udarite u nos. Hvatacete njegov zglob pokusavajući da mu izbijete noz iz ruke, jer je noz postao odlucujuci cinilac u borbi. Sotona zna da vam molitva omogucuje pobedu i obznanjuje njegov poraz. On zna da je to odlucujuci cinilac duhovne borbe. Sve ce uciniti da bi vas obeshrabrio da postanete malodusni i da se ne molite.

Upornost

Ne odustajte ako odgovor na vasu molitvu ne dodje odmah! Pavle kaze da se Epafras "mnogo trudi" u molitvi za Kolosane (Kol. 4:13). Mislim da Epafras nije rekao: "O Boze, blagoslovi crkvu u Kolosi! U Isusovo ime, amin." Ne, on je cekao pred Bogom, revnosno zastupajuci dobrobit i blagoslov toj crkvi; cinio je to neumorno, iz dana u dan. Mi cesto odustajemo bas kada bi trebalo da izdrzimo jos samo malo. Kad god sotona pocinje da gubi kontrolu nad nekim covekom ili u nekoj situaciji, on preuzima svoj poslednji, ocajnicki napad. A mi cesto bas u tim momentima postajemo umorni i odustajemo, napustajuci borbu neposredno pre nego sto bismo pobedili. Neki gospodin Darbi bio je vlasnik razgranatog osiguravajućeg zavoda na Istocnoj obali Sjedinjenih Drzava kada ga je zadesila tzv. "zlatna groznica". Ostavio je na neko vreme svoj posao i otisao u Kolorado. Izvrsio je neka istrazivanja i pronasao veoma bogatu zlatnu zilu u brdima. Vratio se na Istocnu obalu i ubedio prijatelje da investiraju svoj novac u kopanje zlata. Osnovali su svoju korporaciju, kupili potrebnu opremu i poceli da kopaju tu bogatu zilu zlata. U trenutku kada su otprilike otplatili sve svoje dugove, izgubila se zila zlata. Zlata je bilo sve manje i bilo je sve slabijeg kvaliteta. Investitori su kopali i dalje, ali su se vremenom ponovo zaduzili. Gospodin Darbi je jednog dana napokon odustao. Zatvorio je rudnik i obustavio kopanje. Rudnik i opremu prodao je uskoro nekom trgovcu svega i svacega i otisao u Denver. Dobio je svega nekoliko stotina dolara. Gospodin Darbi je pozurio kuci. Sitni trgovac pozove nekog geologa da istrazi rudnik i podrucje oko njega. Geolog se vratio s izvestajem: "Ako pocnete kopati jedan metar dalje od mesta do kojeg je kopajuci stigao gospodin Darbi, naici cete na nastavak te iste bogate zile zlata." Trgovac je postao najbogatiji vlasnik rudnika u drzavi Kolorado. Samo jedan metar! Pitam se koliko puta mi odustajemo samo jedan metar pre izvojevane pobede!

Pozivajte se na Bozja obećanja

Isus Hrist nam je dao mnoga velika obećanja u vezi s molitvom. "Zaista, kazem vam, sto god svezete na zemlji bice svezano na nebu, i sto god razresite na zemlji, bice razreseno na nebu... ako se dvojica od vas na zemlji sloze u

svakoj stvari koju zamole, dace im Otac moj koji je na nebesima" (Matej 18:18 i 19). Broj molilaca: dvojica od vas. Mesto moljenja: na zemlji. Predmet molitve: u svakoj stvari. "Dace im Otac moj koji je na nebesima." To je sveobuhvatno i slavno obećanje! Isus je takodje obećao: "Imajte veru u Boga. Zaista, kazem vam, ko kaze ovoj gori: digni se i baci se u more, a ne posumnja u svome srcu, nego veruje da ce biti ono sto govori, bice mu" (Marko 11:22-24). Kakvo veliko obećanje! Isus je rekao i sledece: "Sto god zaistete u moje ime, to cu uciniti, da se proslavi Otac u Sinu. Ako me sto zamolite u moje ime, ja cu uciniti" (Jovan 14:13-14). Sto god! Jos jedno obećanje: "Ako ostanete u meni i moje reci ostanu u vama, istite sto god hocete, i bice vam" (Jovan 15:7). Takodje, "Zaista, zaista, kazem vam, ako u moje ime zatrazite sto od Oca, dace vam. Do sada niste nista trazili u moje ime; trazite i dobitete, da vasa radost bude potpuna" (Jovan 16:23-24). Gospod vas ovom prilikom podstice da ga za stogod molite i pri tom daje obećanje da ce molitvu uslisiti. Sve ovo su veoma siroka obećanja u vezi s molitvom. Kome su ona upucena? Isus ovde nije govorio velikim masama. U svakom od pomenutih slucajeva Isus je govorio svojim ucenicima. Ko se moze oznaciti kao ucenik Isusa Hrista? Isus je rekao: "Ako ko hoce da podje za mnom, neka se odrece sebe samoga, uzme krst svoj i ide za mnom" (Matej 16:24). Isusovu molitvu obećanja moze uzeti za sebe licnost koja je porekla sebe, uzela svoj krst i sledi Isusa Hrista. Sto god takva licnost zamoli, zazeli ili prizeljuje dobice. Sama cinjenica da je ta licnost – Isusov ucenik – porekla sebe svakako govori da ona nece traziti stvari za zadovoljavanje njene telesnosti. Cinjenica da je uzela da nosi svoj krst kazuje da nece traziti svoju slavu. Ona ce sebe smatrati mrtvom sa Hristom. Hristov ucenik se identifikuje samo u stvarima koje Bog zeli: on potpuno predaje sebe, svoje ambicije i ceo svoj zivot Isusu Hristu. Pravi stav u molitvi uvek je: "ali neka ne bude moja volja nego tvoja." Pravo na Bozja snazna obećanja u vezi s vasim molitvama dobijate samo ako se odreknete sebe, ako uzmete svoj krst i ako idete za Isusom Hristom.

Kada je odgovor ne

Gospod nam ne mora dati ono sto molimo ako za nas i nase zivote ima neku uzviseniju nameru ili neki visi zadatak. Mojsije je molio da mu Bog dozvoli ulazak u Obecanu zemlju. Bog je odgovorio: "Sto mi ne vjerovaste i ne proslaviste me pred sinovima Izrailjevim, zato necete odvesti zbora toga u zemlju koju sam im dao." Mojsije, iako veliki duhovni vodja koji je s Bogom razgovarao licem u lice, nije mogao da udje u Obecanu zemlju (4.Moj. 20:7-12). Od tada kroz sve protekle vekove roditelji su uzimali decu na kolena i pricali im o velicanstvenom Bozjem cinu oslobodjenja dece Izrailja iz Egipta i kako ih je Bog uveo u njihovu vlastitu zemlju. Pricali su im o Mojsiju koji se uspeo na brdo i usred ognja i oluje dobio Bozji zakon; cije je lice zatim sjalo tako da ga je morao pokriti; o Mojsiju koji je ispruzio svoj stap i tako razdvojio vodu mora. A onda bi, skoro sapatom, rekli svojoj deci: "Ali Mojsije nije mogao uci uz zemlju jer nije poslusaog Boga." Bog nije potvrdno odgovorio na Mojsijevu molitvu da bi mogao izraelski narod uciti lekciju o potpunoj poslusnosti. Razmislijam o

Pavlovom trnu u telu. Rekao je: "Tri puta sam molio Gospoda da (trn) odstupi od mene." Ali Bog ga nije oslobodio te nevolje. Zbog cega? Bog je Pavlu dao citavo obilje objava, i taj trn u telu bio je potreban da ga na zemlji drzi poniznog. "Dat mi je trn u telu, satanin andjeo, da me cuska – da se ne ponosim." Da bi mi Bog mogao dati vise, veli Pavle, "stoga cu se najradije hvaliti svojim slabostima, da se Hristova sila nastani u meni" (2.Kor. 12:7-10). Pavle se, u stvari, naucio radovati tom nevoljnom trnu, jer je zbog te slabosti dozivljavao Bozju silnu snagu. Pogledajte Isusovu molitvu koja nije bila uslisena. Mada je tri puta molio – "Oce moj! Ako je moguće, neka me mimoidje ova casa" – ipak ju je ispio. Zato sto je Bog zeleo da ponudi spasenje svakome od nas. Svakako treba zapaziti da je Isus, i kada je Ocu iznosio svoju zelju, ipak dodao ono sto je nuzno da se pridoda svakoj molitvi: "Ali neka ne bude moja volja nego tvoja" (Luka 22:42). To je kljuc poslušnosti i molitve. "Gospode, evo ovo te molim. Ovo zelim. Ali, ne kako ja hocu. Neka bude kako ti hoces." Ima li vece i uzvisenije molitve?

Nedelotvorne molitve

Mnoge molitve su nedelotvorne. Uzdizu se, ne spustajuci nista. A Bog ipak odgovara na molitve. Rec je o nadahnucu koje stoji iza svake molitve; jer ako Bog nikada ne bi odgovorio, niko se vise ne bi molio. Ali zasto toliko mnogo molitava ne postize ono radi cega se izgovaraju? Plodotvornosti vasih molitava mogu smetati neke odredjene stvari. Pre svega, ne mozete ocekivati odgovor od Boga ako tolerisete neki greh u svom zivotu. Isaija je objavio: "Gle, nije okracala ruka Gospodnja da ne moze spasti, niti je otezalo uho njegovo da ne moze cuti. Nego bezakonja vasa rastavise vas s Bogom vasim, i grijesi vasi zaklonise lice njegovo od vas, da ne cuje" (Isaija 59:1-2). Zelim cesto da optuzim Boga kada na svoje molitve ne dobijam odgovor. Ali, greska je moja. Ima neki greh koji ne zelim da priznam. David je rekao da mu Bog ne bi uslisio molitvu kada bi u srcu na zlo mislio (Psalam 66:18). Kako je Isaija iskazao, greh prekida vas odnos s Bogom. Kao kad se prekida telefonska zica. Mozete vrteti koji god broj hocete. Mozete govoriti vrlo revnosno i ubedljivo, ali – nemate "vezu". Poruka nigde ne stize. Molitva u takvom slucaju postaje velika obmana. Mnogi ljudi govore. "Znam da ne zivim kako bi trebalo, ali ja i dalje molim." No, njihove molitve nemaju nikakvu vrednost. Greh u njihovom zivotu ozbiljno je poremetio njihov odnos s Bogom. Njihov greh ih je odvojio od njihovog Boga. Stav neprastanja je sledeci razlog zbog kojeg molitve cesto nisu delotvorne. Isus I bratu gajite zamerke. Vas duh koji nije spreman da prasta smetace delotvornosti vasih molitvi. Sebicnost je takodje razlog nedelotvornosti molitve. Jakov je rekao: "Nemate zato sto ne istete" (Jakov 4:2). Cesto mi dolaze ljudi da bi mi izneli mnoge duge price o svojim problemima. Pitam ih: "Jeste li se molili?" Pa, nisam jos..." A bas molitvom valja zapoceti! Nemate zato sto ne molite. No, Jakov ima jos nesto da kaze: "Vi istete i ne primate," – evo nase poteskoce – "zato sto zlo istete, – da u svojim slastima potrosite" (Jakov 4:3). Stvarni motiv mnogih molitvi mozemo okarakterisati kao sebican ponos. Jos kao student, jednom sam molio Boga da mi da lepi mali kabriolet Ford '36. O,

kako sam zeleo da imam taj automobil! Rekao sam Bogu koja dobra dela cu ciniti za njega tim autom, koliko cu dece dovoziti u crkvu u Nedeljnu skolu – samo da mi Bog da Ford '36! Od kabrioleta nije bilo nista i ja sam razmisljao – kako je Bog mogao tako da pogresi!? Znam zbog cega ga nisam dobio. Bog je mogao da vidi kako u svojoj masti vidim sebe u voznji ulicama oko skole, kako preticem "obicne starudije" i plenim poglede svih zgodnih devojaka iz skole. Bog je znao da bih se ja uobrazio zbog lepog kabrioleta Forda '36. Tako sam dobio Model A, koji je bio slican traktoru. Veliki deo nasih molitava je sebican, usmeren na zadovoljavanje naseg egoizma. Kao sto sam vec istakao, postoje stvarne potrebe o kojima Bog zeli da se brine. Za njih treba da se molim. Moram, medjutim, biti oprezan da ne bi sve moje molitve bile usmerene na zadovoljavanje samo mojih potreba.

Par pomocnih saveta

Evo nekih plodotvornih molitvenih "pravila" do kojih sam dosao na osnovu svog iskustva. Pre svega, Bozju volju ucinite svojom molitvom. Kako? Otkrijte Bozju volju iz Bozje Reci. Bog vam je u Bibliji objavio svoju volju i nameru. Dajte Pismu mesta u svojim molitvama. Molitva je cesto puki monolog i vi ste strana koja stalno govori, a to nije pravi odnos i pravo zajednistvo. Odnos je uvek dijalog: govorenje, ali i slusanje onoga sto vam Bog govori u svojoj Reci. Recite Bogu svoje potrebe i potrebe ljudi oko vas. Iskazite mu sta vidite, osecate i zelite, a zatim se okrenite ka Reci i Bog ce govoriti vama. Posluzice vam i pokazati svoj plan i njegovu volju za vas zivot. Zatim mu dodjite ponovo: "Dobro, Gospode, evo to je ovde u tvojoj Reci. Shvatio sam sta zelis i molim za to u ime Isusa Hrista." Uci da slusas i slusaj glas Bozji dok ti govori Duhom svojim. U 1.Mojsijevoj 32, kada je Jakov cuo da njegov brat Ezav, koji tezi da ga ubije, dolazi da ga susretne sa cetiri stotine ljudi, jako se uplasio. To ga je navelo da moli, a u svojoj molitvi Jakov je podsetio Boga na obecanje koje mu je dao. Rekao je: "Boze oca mojega Abrama i Boze oca mojega Izaka, Gospodine, koji si mi kazao: vrati se u zemlju svoju i u rod svoj, i ja cu ti biti dobrotvor!" Jakov se molio na osnovu Bozje reci date njemu. Molitva treba da je upucena Ocu, sa autoritetom Isusovog imena. Vi kao takvi, u stvari, i nemate pravo da dodjete na prijem kod Boga. I ne postoji nacin da steknete to pravo. Jedini put da dodjete na razgovor kod Oca je kroz Isusa Hrista. Isus je rekao: "Ja sam put i istina i zivot; niko ne dolazi k Ocu – sem kroz mene" (Jovan 14:6). Zamolite Oca da vam pomogne u zadovoljavanju vasih potreba, ali ga molite u ime Isusa Hrista. Samo kroz Isusa i po njemu imate pravo da dodjete Ocu. Otac ce vas saslušati i bicete prihvaceni zbog Isusa. Kada kucate – koristite ime Isusovo. Ako mu kucam na vratima i kazem: "Oce, ovde je <174>ak. Zeleo bih da razgovaram s tobom." On bi verovatno upitao: "Ko je taj Cak? S kakvim pravom kucas na moja vrata?" Ali kad kucam i kazem: "Oce, ovde je Cak, a dolazim u ime Isusovo", odgovor ce biti: "Udji, Cak! Toliko si mi nedostajao!"

Koristi svoje oruzje

Molitvom se postize vise nego bilo kojim drugim posredovanjem. Zaprepascuje nas sto covek toliko cesto gubi bitke, iako mu je Bog dao tako snazno oruzje – drzi ga u svojim rukama, ali ga ne koristi. Hriscani cesto brane svoje oruzje. Na primer, kada ljudi napadaju istinitost Biblije, mi je branimo. Nemojte braniti Bibliju koja je veliko oruzje. Koristite ga! Ucestvujete u tuci. Napadacu necete reci. "Gledaj! Pazi covece! Ovaj mac ima najostrije secivo u gradu. Cak je dobio i nagradu!" Necete braniti svoj mac! Koristicete ga! Isto tako mi neprestano govorimo o molitvi kao nasem oruzju. Ne govorite i ne razglabajte o molitvi. Molite. Koristite oruzje koje vam je Bog dao i pobedite svog protivnika!

Svrha moljenja

Bog je svakom hriscaninu dao mogucnost da moze s njim da razgovara bilo kada i bilo gde. Bog je prema nama tako milostiv, a mi tako slabo koristimo njegovu dobronamernost. Siguran sam da andjeli ne mogu da nam se nacude! Koliko samo treba da se molimo! O molitvi ne treba pricati. Nisu nam potrebne konferencije o molitvi. Treba da ostvarimo ovu izvanrednu prednost – treba da se molimo. Pavle je rekao: "Budite istrajni u molitvi" (Kol. 4:2). Grcka rec za glagol "istrajati" govori o upornosti. "Molite uporno i bez prestanka." Zbog cega je nuzno uporno se moliti? Ima ljudi koji tvrde da moliti vise puta za istu stvar znaci nedostatak vere kod molioca. Ipak, Isus je istu molitvu u Getsimanskom vrtu molio tri puta (Matej 26:39-44). Pavle je u vezi sa trnom u telu svome rekao: "Za ovoga sam tripot molio Gospoda – da odstupi od mene" (2.Kor. 12:8). Isus je u dvema usporedbama istakao nuznost stalnog i upornog moljenja. U prvoj je rekao: "A kaza im pricu da bi pokazao kako treba svagda da se mole i da ne malaksavaju" (Luka 18:1). Zatim je pokazao pouku na primeru nemarnog sudije i odlucne udovice. Udovica je svakodnevno dolazila sudiji i govorila: "Odbrani me od moga protivnika pred sudom." Iako se nije bojao Boga, niti je mario za ljude, sudija je posle izvesnog vremena procenio: "Odbranicu ovu udovicu, jer mi dosadjuje, da ne bi najzad dosla i izbila me." I dosudio joj je pravdu. A onda Isus pita: "A Bog, zar da ne odbrani svoje izabrane koji mu vapiju danju i nocu, i zar da okleva s njima? Kazem vam: odbranice ih brzo" (Luka 18:2-8). Dugo mi nije bilo jasno zasto je Isus koristio primer nekog nepravednog i nemarnog sudije uporedjujuci ga s nasim pravednim Bogom. A onda sam shvatio da je time postigao jos vecu upecatljivost. Ako se i nepravedni sudija istrajnoscu jedne zene moze privoleti da pravedno presudi, utoliko ce pre nas pravedni i dobri Bog brzo i pravedno presuditi onima koji ga prizivaju. Druga usporedba u kojoj Isus poucava o istrajnosti u molitvi odnosi se na nekog coveka koji u ponoc cuje kucanje na kucnim vratima. Otvori ormaric za hleb i ustanovi da nema dovoljno hleba. Ustane, ode svome susedu, pokuca na vrata i kaze mu: "Prijatelju, pozajmi mi hleba. Dosao mi gost, a hleba nemam dovoljno." Sused mu odgovori: "Vec sam u postelji... I zena i deca su sa mnom u postelji. Dodji sutra!" No, kucanje se nastavilo. Kao da mu nema kraja. Covek je naposletku morao da udovolji svom dosadnom i bezobzirnem susedu i dao mu je hleba (Luka 11:5-10).

Nesumnjivo je da Biblija uci istrajnosti u molitvi. Da li to znaci da nase molitve mogu da privole Boga da cini onako kako ga mi molimo? Koleba li se Bog kako da nam odgovori, i da li ga nasa upornost i bezobzirnost na neki nacin prisiljavaju da odgovori kako mi hocemo? Ne mislim da je to slucaj. Uveren sam da molitve ne menjaju niti mogu promeniti Bozje namere, ma koliko vatreno molio, makar molio placuci i makar danima uporno molio. Bog vas suvise voli da bi vam popustio samo zato sto placete. Nece vam dati ono sto bi vas na kraju unistilo. Molitva ne menja Bozju nameru. Ali, molitva menja Bozje delovanje. Isus je rekao: "Ne budite dakle kao oni; jer zna Otac vas sta vam treba, pre no sto ga zamolite" (Matej 6:8). Vase molitve ne informisu Boga o vasoj situaciji. On zna za sve vase potrebe pre nego sto ih vi i spomenete. Molitve vase otvaraju vrata i Bogu daju priliku da cini ono sto je i ranije zeleo da ucini, ali nije ucinio ne zeledi da povredi vasu volju. Bog zna da cu za godinu dana imati potrebu za necim, jer on zna sve moje potrebe unapred. Ja ne znam svoje potrebe ni mesec dana unapred. Kada bi mi danas moj Bog dao ono sto ce mi biti potrebno za celu sledecu godinu, ja te stvari vrlo verovatno ne bih koristio onako kako je on zamislio da ih koristim. Dakle, kad postanem svestan svojih potreba, pocnem da molim Boga: "Pomози mi i sto pre zadovolji moje potrebe." Konacno sam postao svestan problema, dok ga je Bog bio svestan citavo vreme. Sad kada molim Boga da mi pomogne, on mi slobodno moze dati sto mi treba, jer cu to koristiti na nacin koji je on predvideo.

Bozja procena vremena

Odgovor na nasu molitvu ponekad dodje cim smo je izgovorili. Avram je svoga slugu Elijezera poslao na poseban zadatak. Trebalo je Avramovom sinu Isaku pronaci i dovesti zenu. Dosao je tako do nekog izvora blizu svog mesta opredeljenja i rekao Bogu: "Gospode Boze gospodara mojega Avrama, daj mi sreću danas i ucini milost gospodaru mojemu Avramu. Evo, ja cu stajati kod ovoga studenca, a gradjanke ce doci da zahvataju vode. Kojoj djevojci recem: nagni krcag svoj da se napijem a ona rece: na pij, i kamile cu ti napojiti; daj to da bude ona koju si namijenio sluzi svojemu Isaku; i po tome da poznam da si ucinio milost gospodaru mojemu." Dok je sluga jos molio u svom srcu, dosla je mlada devojka da zahvati vode. Rekao joj je: "Daj mi da se napijem malo vode iz krcaga tvojega." Ona je brzo spustila svoj krcag i dala mu da pije, a onda dodala: "Na pij, gospodaru. I kamilama cu tvojim naliti neka se napiju." I tako nalije svim njegovim kamilama (1.Moj. 24:1-20). Ovo je jedan od divnih, odmah dobijenih odgovora na molitvu. Takvi odgovori uvek nas odusevljavaju: molbe nisu ni izrecene do kraja, a Bog na njih vec odgovara. Istina je, s druge strane, da smo za neke stvari molili i godinama, a da odgovor jos nismo dobili. Kako to da Bog odgovara na neke molitve odmah, a na neke kao da odugovlaci da odgovori? Molimo za neke bolesnike i oni ozdravljaju. Molimo za druge, a oni umiru. Pre svega, ova pitanja nam pokazuju cinjenicu da situaciju ne kontrolisemo mi. Bog kontrolise situaciju i njome upravlja prema svojoj volji i nameri. Nikada, bas nikada nije bilo zamisljeno da molitva menja Bozje

namere. Potpuno pogresno zamisljamo molitvu ako mislimo da ona znaci menjanje Bozjih namera i njegovih razloga, da ona moze sprovesti moju volju. Prava svrha molitve odnosi se na ostvarenje Bozje volje. Kao da Bogu u odredjenoj situaciji molitvom otvaramo vrata. On tada moze da udje i ostvari sve sto je naumio da ucini. To nas vodi zakljucku da molitva zapravo pocinje u Bozjem srcu. Bog mi javlja svoju nameru, zelju i volju. Ja mu tu nameru vracam u molitvi, zatvarajuci tako krug. Ako tako molim, u skladu sam s voljom Bozjom. U stvari, molitva ostvaruje promenu u meni samome. Bog mi cesto govori dok se molim. Pokazuje mi svoje puteve i planove, koji su uvek mnogo bolji od mojih. Dok se molim, Bog se bavi mnome, pokazuje mi suludost moga insistiranja na nekim stvarima, koje sam od njega skoro zahtevao. Odgovaram: "Hvala ti, Gospode, sto nisi pozitivno odgovorio na moje zahtevne molitve poslednjih pet godina." Celo vreme on je znao sta je za mene najbolje! Bog ima svoj plan i svoje namere za ovu zemlju, a za izvršenje te volje izabrao je ljude. Neki ljudi kazu da Bog moze da radi samo kroz coveka. To nije istina. Bog je izabrao da upotrebljava coveka. Bog moze da radi kako god sam odluci. NJega ne ogranicavaju ljudi. Ako mi propadnemo, Bog nece propasti. Preveliku odgovornost izvrsavanja Bozjeg plana ne smemo stavljati ni na jednog coveka. Nekad cujemo da se kaze: "Ako ne pomognete da se sprovede Bozji plan, Bozji program ce propasti i vi cete biti odgovorni! Moracete da stanete pred Boga i odgovarate za taj propust!" To nije istina. Bog ce svoj plan ipak ostvariti, ovako ili onako. Ako odlucite da se stavite na raspolaganje Bogu, Bog ce vam dati blagoslovenu prednost da upoznate radost sto radite s njim. Kada se budu poceli ostvarivati rezultati, On ce vas nagraditi kao da ste to vi ucinili! Za postizanje tih rezultata bicete nagradjeni kad dodjete na nebo, iako je sve te rezultate ostvario Bog. Kada je zbog okrutnog carskog proglašenja opstanak Jevreja doveden u pitanje, Mardohej je Jestiri rekao: "Jer ako ti uzmućis sada, doci ce pomoc i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvogega poginucete" (Jestira 4:14). Tako isto, ukoliko vi izneverite u izvršenju volje Bozje, naci ce se neko drugi. Bozji program i njegova namera nece propasti, a vi cete izgubiti blagoslov i nagradu koja bi vam pripala kao Bozjem saradniku.

Bog zeli da vas blagoslovi

Druga knjiga Dnevnika govori o odnosu cara Ase i Boga. Odmah po stupanju na presto car se morao suociti sa veoma teskom situacijom: Etiopljani su opkolili njegov narod. Asa je vikao Bogu: "Gospode, tebi je nista pomoci mnozini ili nejakomu; pomoz nam, Gospode Boze nas, jer se u te uzdamo, i u tvoje ime dodjosmo na ovo mnoštvo. Gospode, ti si Bog nas, ne daj da moze sto na te covjek" (2.Dnevnika 14:11). Kako je Bog bio uz Asu, car je zapoceo borbu i pobedio etiopsku vojsku. Prilikom povratka iz borbe sreo se sa prorokom Azarijom koji mu je rekao: "Gospod je s vama jer ste vi s njim; i ako ga ustrazite, naci cete ga; ako li ga ostavite, i on ce vas ostaviti" (2.Dnevnika 15:2). Asi je sve polazilo za rukom. Postao je veoma mocan i bogat. U kasnijim godinama njegove vladavine ponovo je zapretila opasnost njegovoj zemlji. Ali, umesto da trazi pomoc od Gospoda, ovoga puta je pomoc zatražio od ljudi.

Ponovo ga je sreo prorok Azarija i prekoreo ga sto pomoc trazi od ljudi, a ne od Boga. "Sto si se pouzdao u cara Sirskoga a nijesi se pouzdao u Gospoda Boga svojega, zato se vojska cara Sirskoga izmace iz tvojih ruku." A onda je prorok dodao: "Jer oci Gospodnje gledaju po svoj zemlji da bi pokazivao silu svoju prema onima kojima je srce cijelo prema njemu" (2.Dnevnik 16:7-9). Na ovom mestu tekst Biblije objavljuje jednu od osnovnih istina o Bogu. Bog gleda i trazi ljude koje moze da blagoslovi. Bog zeli da utice na vas zivot; zeli da vas blagoslovi. Zeli da vas upotrebi kao jednog od svojih posrednika, kao svoj instrument. No, on ceka da se vi prilagodite njegovom planu. U momentu kada se vas zivot uskladi s Bozjim namerama, vi postajete kanal kroz koji Bozja moc i ljubav mogu da uticu u ovom svetu koji je u potrebi. Bog trazi ljude cija su srca u skladu s njegovim zeljama. Zato je najveca molitva: "Neka bude volja tvoja." Tu i takvu molitvu vi ne mozete "popraviti"! Ona mora odrazavati stvarnost. Puko otvaranje usana i izgovaranje tih reci ne znaci nista. Ta molitva mora izlaziti iz vaseg srca. A to i nije tako lako. Postoje mnoge stvari koje bih ja zeleo da ucinim, i mnoge moje molitve odraz su sebicnosti. Veliki broj molbi odnosi se na stvari koje bi mi obezbedile komfor, sreću i pojednostavljenje zivota. No, prava svrha molitve je da se u mome zivotu ostvari delovanje Boga i da se zatim, kroz mene i moj zivot, isto to delovanje vidi i u zivotu drugih ljudi oko mene. Uveren sam da Bog namerava da vam da mnogo od svega sto trazite. Samo, treba da imate na umu da je njegova procena kada to vama treba drugacija od vase. Bog cesto odlaze ispunjenje vasih molitava iz njemu vrlo dobro poznatih razloga, a za vase dobro. Jedan od razloga zbog kojeg Bog odugovlaci da odgovori na vasu molitvu je sto hoce da vam da mnogo vise od onoga sto vi u tom trenutku molite. Dobar primer za to je Ana. Ona mnogo godina nije mogla da zatrudni. Muz uzme jos jednu zenu koja mu rodi mnogo dece. Anu je svakodnevno suocavanje sa cinjenicom da ce ostati bez svoje dece sve vise teralo u depresiju. Jednog dana Ana i njen muz krenu na hodocasce Jehovi u Sator sastanka. Druga zena ostade kod kuce cuvajuci decu. Muz upita svoju nesrecnu zenu: "Ana, zasto places? Zasto je srce tvoje neveselo?" Ana odgovori: "Daj mi dece!" "Jesam li ja Bog pa da ti dam poroda", rekao je. "Nijesam li ti ja bolji nego deset sinova?" Dok je ulazila u Sator Gospodnji, bol u svome srcu nije vise mogla da izdrzi. Usne joj nisu mogle glasno izraziti unutrasnji bol. Toliko duboko u sebi je osecala svoj jad da je u Satoru mogla samo nemo da stoji pred Bogom i place. Usne su joj se pokretale, ali nisu pustale nikakav glas. Svestenik Ilije je prosao pored nje. Gledao je je kako stoji i mice usnama. Mislio je da je pijana i naredio da je izvedu iz Satora. Ana je odgovorila: "Nijesam pijana, gospodaru, nego sam zena tuzna u srcu; nijesam pila vina ni silovita pica; nego izlijevam dusu svoju pred Gospodom. Gospode nad vojskama! Ako pogledas na muku sluskinje svoje, i opomenes me se, i ne zaboravis sluskinje svoje, nego das sluskinji svojoj musko cedo, ja cu ga dati Gospodu dokle je god ziv" (1.Sam.1). Upravo je to trebalo Bog da cuje od Ane, jer mu je bas u to vreme bio potreban neki covek. Stanje u Izraelu bilo je toliko lose da Bog nije imao coveka koga bi mogao koristiti za sebe i ostvarenje svojih planova. Da bi dobio coveka, trebalo je da Bog pridobije zenu da ga od nje dobije na dar. Stoga je tako postupao s

njenim srcem. Ana se za sina molila mnogo godina. Za sina u kome ce uzivati i radovati mu se, sina koji ce prekinuti svekoliko ponizavanje od strane one druge zene. Ana je molila da joj Bog da sina i skine sramotu s nje. Na kraju se molila i obecavala: "Ako... das sluskinji svojoj musko cedo, ja cu ga dati Gospodu dokle je god ziv." Ona je najzad uskladila svoje s Bozjim namerama i planovima. Sveštenik joj odgovori: "Idi s mirom; a Bog izrailjev da ti ispuni molbu, zasto si ga molila." Ana se vratila kuci. Bog je dao da zatrudni. Rodila je sina i dala mu ime Samuilo. On je postao prorok, sveštenik i jedan od najistaknutijih vodja Bozjeg naroda u Starom zavetu. Da, Bog je celo to vreme zeleo da Ani da sina, ali je odgovor na njene molitve odlagao da bi se zelja njenog srca uskladila s njegovom namerom. Ne obeshrabrujte se ako Bog odlaze odgovor na vase molitve. Mozda zeli da vam pruzi mnogo vise od onoga sto vi molite. Bog tacno zna kada treba da odgovori na vasu molitvu. Isus je svojim ucenicima rekao da cekaju u Jerusalimu dok ne prime Ocevo obecanje "koje ste", rece im "culi od mene: Jovan je krstio vodom, a vi cete za koji dan biti krsteni Duhom Svetim... (primicete silu – kad Duh Sveti sidje na vas, i bicete moji svedoci kako u Jerusalimu tako i po svoj Judeji, i samariji, i sve do kraja zemlje.)" Izgovorivsi ove reci svojim sledbenicima koji stajahu na Maslinskoj gori kod Betanije, Isus bi vaznet na nebo i oblak ga ote njihovom pogledu. Ucenici se vratise u Jerusalem i uporno i jednodusno se moljahu. Biblija kaze da su se tako molili deset dana cekajuci da Bog ispuni obecanje. Da je hteo, Bog je mogao svog Svetog Duha izliti i posle deset minuta, ali je, iz samo njemu znanih razloga, cekao deset dana (Dela 1 i 2). Koliko dugo vi mozete da cekate na odgovor? Jeste li uporni? Treba moliti dok se odgovor ne dobije.

Neke napomene o molitvi

Pavle nas u Poslanici Kolosanima podstice da "pazimo". Sanjivost je jedna od slabosti nasega tela koja se narocito ispoljava dok se molimo. Dok je Isus bio u Getsimanskom vrtu i molio se, njegovi ucenici su pozaspali. "Tako ne mogoste ni jedan cas probdeti sa mnom?" (Matej 26:40). Bog zeli da nas um, dok se molimo, bude svez i ostar, uvek budan. Mislim da je uvredljivo Bogu govoriti dok spavamo – to jest kada je nas um samo polu-budan. Pavle nas podstice i da u molitvi "bdimo u zahvaljivanju" (Kol. 4:2). Nase molitve uvek treba da sadrze i zahvalnost. Psalmi su idealan primer takvih molitava. David se, prema onome sto citamo u njegovim psalmima, molio za sve – za sebe, za svoje prijatelje i za svoje neprijatelje. Ispunio je svoje Psalme i zahvaljivanjem Bogu i slavljenjem Boga. U Psalmima je idealan raspored molbi i zahvaljivanja. Cesto, mada ne i dovoljno cesto, dolaze mi ljudi i kazu: "Nemam nekakvih posebnih problema za koje bih vas molio da molite. Samo bih zeleo da zajedno sa vama slavim Boga. Bog je bio tako dobar prema meni! Zelim da vam kazem kako je divno blagoslovio moj zivot." To je tako uzbudljivo! Kao pastir i propovednik slusam o tolikim problemima da me prijatno iznenadi kada cujem: "Nemam problema! Samo zelim da vam kazem kako je Bog dobar!" Predivno je to slusati. Sramotno je Boga stalno opterecivati nekim nasim problemima. Treba i da mu se zahvaljujemo za ono sto je za nas vec ucinio. U

ranim danima Sjedinjenih Drzava puritani su odrzavali dane molitve i posta. Imali su bar jedan takav dan mesечно. Onda je neko rekao: "Ljudi, dajte da uzmemo jedan dan kada cemo se posvetiti zahvaljivanju! Necemo postiti i necemo kinjiti telo, nego cemo se radovati i gostiti, i tako Gospodu zahvaljivati za sve sto je ucinio." Tako je započeo Dan zahvalnosti. Odredjene molbe su, svakako, nuzne u nasim molitvama. No, ako u molitvama uvek spominjem samo probleme, samome sebi oduzimam veliki blagoslov. O, kada bih Bogu dolazio sa vise zahvaljivanja i slavljenja! Pavle nas podstice da molimo i za sluzitelje (Kol.4:3). Uistinu, da Bog pomogne svojim slugama. Nas sluzitelje ljudi cesto uzdizu na pijedestal, smatrajuci nas onima koji mi nismo. Mi smo i te kako samo ljudi! Zeleo bih da sam slicniji svetome coveku, ali nisam! Bozje sluge imaju probleme kao i svi ostali. Prolazimo kroz ista ako ne i veca iskusenja nego vecina drugih hriscana. Zbog naseg položaja duhovnog autoriteta i uloge vodjenja cesto smo izloženi vecim napadima sotone. Sluziteljima je i te kako potrebna vasa molitva. Neko je jednom upitao Spurgeona o razlozima njegovog uspeha. Odgovorio je: "Moji ljudi se mole za mene." Apostol Pavle je rekao: "Molite se za nas." Za sta to Pavle zeli da se molite? "Da nam Bog otvori vrata za rec" (Kol. 4:3). Dok je ovo pisao, Pavle je bio u Zatvoru. Prirodno bi bilo da je prizeljkivao slobodu. "Molite da Bog otvori vrata tamnice i da me izbavi iz ovog mesta." No, Pavle podstice vernike da mole za vrata Reci Bozje, da moze slobodno i u sili Bozjoj nagovestavati Rec. Molite se da mi Bog pomogne da ne budem sluzitelj Reci bez njene moci, koji prica mnogo, a ne kaze nista. Molite se Bogu za mene da ne budem "izvanredan" propovednik koji ce ljude zabavljati i uzbudjivati. Molite se da ne budem lenj, besposlen sluzitelj, neukorenjen u Bozjoj Reci. Molite se da se ne ohladim i prestanem da se brinem za potrebe ljudi oko mene. Molite se da budem i ostanem veran sluga koji obznanjuje tajnu Hristovu, koji uistinu otkriva njegovu ljubav, koji svome stadi moze da bude primer poniznog zivljenja pred Bogom, kako on zeli. Molite se za svoje sluzitelje, propovednike i pastire. Vase molitve su nam potrebne, a mi cemo se, zauzvrat, moliti za vas.

Prednost molitve

Svaki se covек pomoli s vremena na vreme. Cak i ljudi koji uporno tvrde "Ne verujem u Boga" vici: "O Boze, pomoz mi" kada im se nevolja priblizava. Svi mi smo na ovaj ili onaj nacin, u vecoj ili manjoj meri, upoznati s molitvom. Molitva je jedna od najvećih prednosti koje je Bog dao coveku. Cudi me to sto mogu da dodjem u Bozju prisutnost, u blizinu tvorca citavog uiverzuma, i da s njim mogu da razgovaram. I vise od toga – on me uvek slusa! Cak me i moja zena ne slusa uvek. Ali Bog me uvek slusa. Iznenadjen sam takodje sto mi je Bog dao prednost da s njim mogu da razgovaram bilo kada. Ne treba unapred da se najavljujem i zakazuje "termin". Mogu da dodjem svakog casa, s bilo kojom potrebom i da mu jednostavno otvorim svoje srce. A Bog ne samo da slusa, nego je i obećao da ce mi pomoci u mojim nevoljama! Obećao je da ce me voditi i pobrinuti se za svaku moju potrebu. Mislím da andjeli na nebu ne mogu nikako da se nacude sto se covек, kome je data takva slavna prednost molitve,

tako malo moli i sto tako olako propusta da koristi svoju privilegiju. Mnogi ljudi se prema molitvi odnose kao prema nekakvom religioznom cinu i obavezi, necemu sto treba jednostavno da se obavi. Mole se neko vreme i odmah ocekuju nekakvu posebnu medalju za svoje zasluge. "Pa, na kraju krajeva, molio sam se citav sat." Kao da covek treba da dobije nagradu zato sto razgovara s Bogom! Mnogi ljudi odluce da se mole jedan sat dnevno, jer im se to cini casnim. Svoju molbu zapocinju citavim nizom mogucih potreba. Prodje deset minuta i ne mogu da se sete za sta jos da se mole. Sta da se radi? Najbolje je sve molbe ponoviti. I onda opet sve iznova, posle sledecih deset minuta. Napokon, iscedjen je i taj sat vremen i oni se osecaju mnogo bolje, zadovoljni samim sobom. "Slava Gospodu! Citav sat proveo sam u molitvi!" I idu dalje, uvereni da su obavili svoju duznost i ispunili svoju obavezu. Nikada nije dobro moliti se na vreme, gledajuci na kazaljku sata, niti se molitva moze smatrati duznoscu, poslom koji se od nas zahteva i ocekuje. Duzina vase molitve i vreme koje odredite za molitvu uopste nisu od velike vaznosti. Cesto jednostavno nema dovoljno vremena za duge molitve. Pretpostavite, na primer, da vam se auto zaustavio na zeleznickom koloseku i da ne mozete da ga pokrenete. Voz dolazi. Ako znate samo dugo da se molite – gotovi ste! Isus nas je opomenuo: "A kada se molite, ne govorite mnogo kao mnogobosci; jer misle da ce zbog mnogih reci biti usliseni. Ne budite dakle kao oni" (Matej 6:7). Mnogi kritikuju rimokatolicku praksu ponavljanja unapred odredjenih molitava "Zdravo Marijo" i "Oce nas". No, stalno ponavljanje "Isuse! Isuse!" ili "Slava! Slava!" ili bilo cega drugog takodje je beskorisno brbljanje. Imajte na umu da govorite Ocu kada se molite. Govorite mu smisleno, inteligentno. Ne ponavljajte stalno iste reci. NJima nista necete postici.

Domasaj molitve

Hriscanin ima samo jedan izvor sile u svom zivotu: Duha Svetoga. Isus je rekao: "Nego cete primiti silu – kad Duh Sveti sidje na vas" (Dela 1:8). On je izvor sile u vasem zivotu. Ipak, u vasem zivotu iz molitve proizilazi najveca sila Bozja. Molitvom za Boga mogu da ucinim vise nego na bilo koji drugi nacin, ukljucujuci i sluzenje. Molitva vezuje jakoga u kuci, dok je sluzenje samo ulazak u kucu da se uzme plen. Mogu vise da ucinim od moljenja nakon sto sam se molio, ali uistinu nemogu ciniti nista vise no da se molim pre nego sto se nisam molio. Koliko god da je vazno, moje sluzenje Bogu svojim domasajem je ipak ograniceno. Molitva je, pak, u svome domasaju neogranicena. Ona moze da deluje u svakom delu sveta. U molitvi mogu pola sata svoga zivota provesti u Juznoj Americi, radeci na sirenju Carstva Bozjega i tako jacati ruke misionara i hrabriti njihova srca. A onda mogu "skoknuti" do Meksika i nesto vremena provesti sa svojim prijateljima koji tamo sluze. Mogu da im pomognem u toj sluzbi moleci se za delotvornost traktata koje dele ljudima po ulicama, kao i reci koje govore. Zatim mogu u Kinu. Molim se za "svercere" Biblija. Pravo iz svoje sobe mogu da dotaknem ceo svet za Boga.

Nagrade Isus je rekao: "I kada se molite, ne budite kao licemeri" (Matej 6:5).

Grcka rec za licemera je hupokrites. Glumci u grckim dramama nosili su karakterne maske. Te glumce su zvali hupokrites. Isus, drugim recima, kaze: "Kad molite, ne budite slicni onima koji samo glume neku ulogu pred drugima, pa makar i na korist tih drugih ljudi. Ne budite kao hupokrites koji vole da se mole dok stoje u sinagogama ili na raskrscima da bi ih ljudi videli." Neki ljudi su, na osnovu tog dela Pisma, zakljucili da javna molitva nije dobra. Isus to sasvim sigurno nije rekao. On se sam molio javno, pred ljudima. I prva ili rana crkva se sastajala na javnu molitvu. Biblija kaze da su vernici bili istrajni u apostolskoj nauci i zajednici, u lomljenju hleba i u molitvama (Dela 2:42). Molitva je jedna od osnovnih, temeljnih stvari koje cinimo kada se sastanemo. Budite, medjutim, oprezni – da se ne molite zato da biste ostavili utisak na ljude! Saobracajte sa Bogom! Ovoj vrsti opasnosti posebno su izlozeni sluzitelji u crkvama koji se cesto javno mole. Pravo iskusenje dolazi posle propovedi, kada u završnoj molitvi, naoko neprimetno ponavljam i naglasavam glavnu misao propovedi da bih bio sigurniji da su je ljudi razumeli. A trebalo bi da govorim Bogu. Umesto da se obracam njemu, ja u stvari pokusavam da jos jednom naglasim poentu iz svoje besede. Na pocetku moje sluzbe javna molitva me je skoro unistila. Jedna gospodja mi je prisla i rekla: "Vi molite najlepse molitve." Pomislio sam odmah: "O, moracu jos vise da se usredsredim na molitvu, da postanu jos lepse!" Pocela me obuzimati zelja da moje lepe molitve na ljude ostave sto bolji utisak. Bio sam samo zaboravio da sam u stvari govorio svom nebeskom Ocu. Kod molitve postoji stvarna opasnost da zelimo da impresioniramo ljude kako bi o nama mislili kao o pravednim, pobožnim i duhovnim ljudima. Isus je govorio o dvema nagradama. Prvu dodeljuju ljudi. Dobijaju je oni koji se javno mole da bi svojom duhovnoscu impresionirali ljude. NJihova nagrada je necija reakcija: "Oh, kako je duhovan!" Iza svojih molitava fariseji su imali samo jedan motiv – da odglume i pokazu svoju duhovnost. Iduci prema sinagogi trudili su se da ostave utisak na ljude koje pokrece iskljucivo religiozni zar. Morali su da stanu na raskrscu i izreknu svoju molitvu podignutih ruku! Kao da su, u stvari, iskazivali jedno: "Gledajte kako sam ja posvecen covek!" Time su oni i primili svoju nagradu – priznanje od ljudi (Matej 6:5). Nasuprot tome, Isus je rekao: "A ti kada se molis, udji u svoju sobu, zatvori vrata svoja i pomoli se Ocu svome u tajnosti; i Otac tvoj koji gleda u tajnosti ispunice ti" (Matej 6:6). Molitva se nagradjuje. Nagradjuje se cak i lazna molitva, ona kojom covek zeli da zadivi ljude. Pitanje je samo: do kakve vam je nagrade stalo? Cija vam je nagrada vaznija? Ona koja dolazi od coveka ili ona od Boga?

Navike

Cesto i neprimetno postajemo pobornici i zrtve navika vezanih za molitvu. Ako na nas snazan utisak ostavi kako se neka licnost moli, vrlo verovatno cemo poceti da primenjujemo neke njene pokrete i obicaje u moljenju. Na primer, neko moze da se moli nekakvim neprirodnim "glasom za molitvu", koristeći pri tom i odredjenu tehniku vibracije i uzdisanja. "Ooo, Booze!" Svakako, on ne razgovara tako sa ljudima oko sebe jer bi mislili da nije sasvim pri sebi. Pitam

se kako bi isti taj reagovao kada bi mu njegova deca dosla na razgovor s takvim glasom: "Ooo, Drraagi taata!" Neki se mole koristeći starinske izraze – to, toboze, zvuci mnogo pobožnije! Isus je, pak, rekao da Otac vas zna šta vam treba i pre no što ga zamolite (Matej 6:8). Dakle, samo pitajte! Bogu nije potrebno "umiljavanje". On će odgovoriti pozitivno ili negativno bez obzira na to kako vi izgovarate svoju molitvu! Isus je rekao i sledeće: "Do sada niste ništa trazili u moje ime; trazite i doćete, da vasa radost bude potpuna" (Jovan 16:24). Moleći se i trazeci, vi Bogu otvarate vrata kroz koja može da udje i deluje u vašem životu na svoj način, prema svojim namerama, koje su za vasa najviše dobro. On uvek želi samo da vas blagoslovi.

Oblici molitve

Isus nam je dao osnovni oblik molitve kada je rekao: "Oce nas..." (Matej 6:9). Ovaj oblik odmah otkriva odnos između Boga i onoga koji se moli. Naše zajedništvo sa Bogom često se prepoznaje u tome kako mu se obracamo. Kakav je vaš odnos s Bogom? Neki ljudi svoju molitvu započinju recima "Svemogući Bože." Ako to odražava vaš odnos s Bogom, onda tako i razgovarajte s njim. Ako ga ne poznajete kao svoga Oca, onda i treba da ga oslovljavate sa "Svemogući Bože" ili "Vezni Bože". Ali – hvala Bogu – po Isusu Hristu, ja mogu s Bogom imati divan odnos oca i sina. "Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac – da se nazovemo deca Božija, i jesmo" (1.Jovan. 3:1). Razmislijte o ovim recima! Nazvani smo Božjim sinovima. Mogu da mu pridjem i kažem: "Tata!" Mi možemo biti sinovi Božji samo po Isusu Hristu. Svi koji nisu u Isusu Hristu nemaju takav familijarni odnos s Bogom. Za njih on je udaljen, svemoguć, većan. Što se vas, pak, tiče – vi ste kroz Isusa Hrista stupili u jedan blizak, lični odnos. Vi možete reći: "Oce naš, koji jesi na nebesima." Jovan je rekao: "A svima, koji ga primise, dade moć da postanu deca Božija, – onima što veruju u njegovo ime" (Jovan 1:12). Svakome od nas Bog je dao Duha posinjenja s kojim vićemo : "Ava, Oće!" (Rim. 8:15). Njegov Duh i moj duh zajedno svedoće da sam dete Božje. A posto sam njegovo dete, ja ga sasvim prirodno zovem "Oće". Odnos je od osnovne važnosti u molitvi. Svoju uzornu molitvu Isus nastavlja slavljenjem i obožavanjem. "Neka se sveti ime tvoje!" (Matej 6:9). Obožavanje zauzima važan deo u molitvi. "Ulazite na vrata njegova sa slavom, u dvore njegove s hvalom" (Psalam 100:4). Često mi jednostavno navalimo i istresemo svoje molbe. Ako želite bogatiji molitveni život, slavite Boga neko vreme. Zahvaljajte mu, divite mu se, a zatim mu izložite svoje potrebe. Prve dve molbe u uzornoj Isusovoj molitvi iskazane su u obliku zastupanja. "Neka doće carstvo tvoje; neka bude volja tvoja" (Matej 6.10). Isus je takodje rekao: "Trazite prvo carstvo i pravednost njegovu, a sve ovo doće vam se" (Matej 6:33). "Tjesi se Gospodom, i učinice ti što ti srće želi" (Psalam 37:4). Većina ljudi traži sreću i zadovoljstvo i nastoji da to ostvari direktno. Ali sreća je samo rezultat lićnog odnosa s Bogom. Ako imate pravilan odnos i zajedništvo s Bogom, bićete zaista ispunjeni radošću. Kad se molite, najpre trazite Božje carstvo i Božju pravednost i sve drugo što trazite doćete. Ispunjenje vaših molbi biće usputni i prirodni proizvod ispravne životne

perspektive. "Neka dodje carstvo tvoje; neka bude volja tvoja." Ovo stavite na prvo mesto vasega spiska pa cete otkriti kako ce se Bog pobrinuti za sve oko cega ste se toliko trudili, u vecini slucajeva cak sasvim bez uspeha. Mozete prici Bogu i izloziti mu sve svoje potrebe i sva svoja potrazivanja. Mozete mu otvoriti svoje srce i izloziti mu i najdublje tajne svoje duse. Mozete da provedete neopisivo blagosloveno vreme govoreci svome Ocu i primajuci od njega pomoc, snagu i vodjenje. Kakva je to samo privilegija moci se moliti! Neka vam Bog pomogne da otkrijete potpuno, predivno iskustvo moljenja, koje nije posao, duznost, obaveza ili opterecenje vec najradosnija prednost i povlastica vasega zivota na zemlji!

Delotvorna molitva

Biblija uci da vera ostvaruje izgovorene molitve. Isus je rekao: "Sve sto molite i trazite, verujte da ste primili, i bice vam" (Marko 11:24). Zapazio sam da lakse sticem veru koja je potrebna da bi molitve bile uslisene ako uvek ponovo uocim izvanrednu snagu i moc Onoga kome govorim. Ucenici su molili: "Gospode, tvorce neba i zemlje, mora i svega sto je u njima" (Dela 4:24). Dok se molite vi, u stvari, govorite bozanskom Tvorcu celokupnog svemira. Setite se toga! Svoje ogranicenosti mi cesto nesvesno prenosimo na Boga. Ponekad imamo poteskoca da se molimo s Verom, jer o okolnostima neke situacije znamo isuvise. Na primer, navikao sam se da mislim mehanicki. Zato mi je tesko da se molim za cudo kada mi motor u automobilu nece da radi. Jednostavno, ne verujem da mi Bog moze pokrenuti auto kada znam da su mu platine i svecice istrosene a akumulator ispraznjen. Ne mogu da molim: "O Boze, pomози mi da automobil krene!" A moja supruga nema pojma o automobilima i motorima. Ne znam da li je ikada pogledala ispod poklopca motora. Ne razlikuje poklopac za ulje od onoga za hladnjak. Ona moze da ima veliku veru kad god imamo problema s pokretanjem motora. Ja bih tada obicno rekao: "Sta da radimo sad?" Ona bi mirno odgovorila: "Pa, pomolimo se!" "Ma sta je tebi!? – uzvratilo bih – Ne mozemo se moliti za tako nesto! Radi se o mehanici." Tada bi ona sagnula glavu i rekla: "Gospode, pomози da motor upali. Ti znas da treba da krenemo. Hvala ti, Oce, molim te u Isusovo ime." Zatim bi meni rekla: "Hajde, probaj ponovo." Odgovorio bih: "Ovo ipak nema smisla!" "Samo ti probaj." Okrenuo bih kljuc i motor bi proradio! Kome se obracate kad se molite? Koja ogranicenja postavljate Bozjim mogucnostima? Pogledajte vasionu i sve sto je Bog vec stvorio. A onda sami sebi recite kojim bi ogranicenostima Bog mogao da bude izlozen. I...? Nije li on uistinu veliki Bog?! Ponekad se molimo kao da razgovaramo sa nekim cija je moc veoma ogranicena. "O Boze, ne znam mozes li to da ucinis ili ne mozes? Mrsko mi je cak i da te pitam. Ako ne mozes, ne mari. Sve je u redu, razumem te." Poteskocu uvek treba da prilagodimo i merimo s mogucnoscu onoga koga pozivamo da nam pomogne. A koga pozivate da vam pomogne? On je Bog, Tvorac svemira. On je vas nebeski Otac koji vas voli i istinski brine za vas. NJemu nista nije pretesko. Jeremija je molio:

"Ah, Gospode Gospode! eto, ti si stvorio nebo i zemlju silom svojom velikom i misicom svojom podignutom; nista nije tebi tesko" (Jer. 32:17). To je dobar pocetak molitve. Kada pocnemo da se molimo, precesto smo optereceni situacijom. Pritisle nas okolnosti i situaciju osecamo kao teret od hiljadu tona. Molimo se: "O Gospode, sta moze da pokrene ovo brdo? Znas sta je lekar rekao o tome – da se završava smrću u 99% slucajeva. O Gospode, pa to je strasno." Problem nas je zaokupio toliko da smo zaboravili da govorimo s Onim koji je stvorio nebesa, zemlju, more i sve sto je u njemu. Mogucnosti Boga da izleci osobu sa poslednjim stadijem leukemije nisu manje nego da isceli bolest grla i prehladu. NJegove mogucnosti da coveku stvori novu ruku nisu manje nego da ga oslobodi od glavobolje. Mozda cete reci: "Ej, stani malo. Ipak postoje neka ogranicenja." No, razmislite malo. Videli ste morską zvezdu. Sta bi bilo ako bi ona izgubila jedan krak? Da li bi vam bilo tesko moliti se. "Boze, stavi toj morskoj zvezdi novi krak"? Sigurno ne bi! Znamo da priroda sama reaguje tako da umesto odsecenog, morskoj zvezdi naraste novi krak. Presecete li kisnu glistu, priroda ce obezbediti da joj izraste odseceni deo. A ko je priroda? Ko je stvorio prirodne zakone? Zar Bog koji je stvorio i nas i sve nase funkcije ne bi mogao da ostvari rast novog prsta ili ruke? Ako je kisnoj glisti dao sposobnost da joj izraste i druga, odsecena polovina, zasto bi mu bilo tesko da coveku da novu ruku ili nogu? Kada mislimo o takvim cudima, mi smo isuvise zaokupljeni svojim ogranicenjima, koje i nesvesno prebacujemo na Boga. Kazemo: "Boze, ne mari za novu ruku. Samo mu pomoz da nauči ziveti bez ruke." Cini mi se da Bog ponekad ucini neko cudo samo da bi nam pokazao sta sve moze da ucini i uprkos nasoj neveri. Za vreme mog pastirskog rada u Tuskonu, Arizona pozvala me je jedna zena i rekla mi: "O Cak, moli za mog sincica Davida. Vrata automobila su mu zgnjecila prst. Bili smo kod lekara koji je rekao da ce prst morati da amputira! Molim vas, molite se da Bog zaceli prst da lekari ne moraju da ga odseku." Molio sam se zajedno s njom kroz telefon. Na mene je sisao Duh, osetio sam da ce sve biti dobro i rekao sam joj: "Znam da ce Bog Davidu isceliti prst! Slavi Boga i raduj se! Bog ce u tom prstu uciniti cudesno delo!" Lekar je Davidovoj majci rekao: "Sutra dovedite Davida. Sutra je poslednji dan za odluku." Majka je sutradan maloga Davida povelala specijalisti. Pregledao mu je prst i rekao: "Jako mi je zao, ali proces gnojenja je vec zapoceo. Moracu da amputiram prst. Kost je smrvljena i nista drugo se ne moze uciniti." Odmah me je pozvala. Plakala je toliko da nije mogla da govori. "Sta je?" pitao sam. Obuzeo ju je histericni plac. NJena sestra je uzela slusalicu i rekla mi: "Cak, lekar je upravo amputirao polovinu Davidovog prsta. To ju je jako potreslo." Mogao sam samo da odgovorim da cu ih odmah posetiti. Priblizavajuci se njihovoj kuci, osecao sam kako u meni raste gnev na Boga! Rekao sam: "Gospode, zasto nisi iscelio taj prst? A da si hteo, mogao si! Sta je to za tebe? Osim toga, majci sam rekao da se pouzda u tebe i tebi da veruje. A pogledaj sta si ucinio! izneverio si i nju i mene! Ja sada moram k njoj. Sta da joj kazem? Histericna je i ne znam sta da joj kazem!" Dosao sam do vrata i pozvonio. Poceo sam da govorim: "Sve ide na dobro onima koji vole Boga... Bog ima neku zamisao u svemu ovome... To je samo polovina prsta u pitanju... To nije tako strasno. David ce se lako prilagoditi. A jednoga dana

čemo saznati zbog čega je Bog to dozvolio." U takvim situacijama nije baš lako savetovati. Dao sam sve od sebe. Na povratku svojoj kući još uvek sam bio ljut na Boga. "Gospode, uistinu ne mogu da razumem tvoj postupak! Da sam na tvome mestu, ja bih sigurno iscelio taj prst." Strasno sam se razalostio. U meni se vera pokolebala. Te večeri nisam mogao da se molim ni za isceljenje prehlade. Pokolebala se i vera Davidove majke. Nije se dala utesiti, iako sam ja i te kako pokušavao. Pozvala me je sledećeg jutra. Bila je vrlo uzbudjena. Vikala je u slusalicu: "Čak! Čak! Nesto se dogodilo!" Pokušao sam da reagujem mirno: "A šta se to dogodilo?" "Pa to je neverovatno!" vikala je ona dalje. "David se rva sa svojim bratom i tom prilikom spao mu je zavoj. Uzela sam zavoj i htela da ga stavim opet na prst. A tamo... jedan novi prst se pojavljuje! Izgleda kao potpuno novo meso!" Davida je odvela lekaru specijalisti. Pogledao je prst i pokesao se po glavi. Reкао je: "Sestro, donesi moj dnevnik." Gledao ga je. "Sestro, pa to smo odsekli, zar ne?" "Da, doktore." "Imamo li još uvek taj uzorak?" Sestra donese malu posudu s parčetom prsta u alkoholu. Lekar je vrteo glavom: "Pa to nije moguće! Šta je to sada? Možete li i sutra Davida dovesti?" Sledećeg dana majka je dovela Davida i lekar je ponovio citav rutinski pregled. A onda joj je rekao: "Molim vas, možete li ga dovesti i sutra?" Te sedmice svakog dana David je dolazio u bolnicu tome specijalisti. Ovaj je gledao novi prst i cesao se po glavi. Napravio je rendgenski snimak. U prstu se lepo videla kost kao da nikada nije bila taknuta. Samo je govorio. "Ovo je neverovatno. Fantastično! Koliko je meni poznato, ovako nešto u medicinskoj nauci još nije zabeleženo. Nemam objašnjenja za ovo. Ipak, moram vam reći, potpuno je nemoguće da se i nokat pojavi." Kroz nekoliko sedmica počeo se pojavljivati i nokat. Posle dva meseca David je mogao da ispruži obe ruke i ne biste mogli reći s koje mu je prst bio odstranjen. U toku cele godine David je jedanput sedmično odlazio lekaru. Doktor je snimao, prikupio dokumentaciju o citavom događaju i zatim objavio u časopisu *Journal of the American Medical Association* (Zurnal Američkog medicinskog udruženja). Lekar je bio Jevrejin. Davidova majka mu je posvedocila o sili Isusa Hrista. Na kraju on je rekao: "Moram da priznam da je ovo pravo Božje čudo!" A i ja sam imao ponesto da priznam! "O Bože, stvarno si pametan! To je bilo ono pravo!" Da je Bog izlećio prst pre amputacije, lekar specijalista ne bi poverovao ni u delić majčinog svedocanstva. Racionalno bi tvrdio da se telo samo nekako zaelilo. Ali, posle amputacije... "Ućinio si to da bi doktor imao o čemu da razbija glavu!" Zasto ogranićavamo Boga? Zato što smo mi sami ogranićeni. Shvatite, dakle, kome govorite kada se molite. Udaljite pogled od problema. Razmislijajte o činjenici da se obracate Tvorcu svega što postoji: Bogu, koji je tako velik, tako sveobuhvatan i tako moćan!

Božja mudrost

Važno je da, dok se molite, razumete domasaj mudrosti Božje. Bog zna sve o vašem životu. On zna nevolje kroz koje vi prolazite sada, situacije s kojima se suoćavate i probleme koji vas muće. Bog je, u stvari i pre hiljadu godina znao za probleme s kojima se vi danas susrećete. A znao je i za odgovor koji vam je

namerio. On se ne da iznenaditi. Ima odgovor za vase probleme. Bog citavu situaciju drzi pod kontrolom, potpuno. Akcije koje preduzima sotona ne mogu da umanje Bozju kontrolu, jer sotona ne moze da uradi vise od onoga sto mu Bog dopusti. Bog postavlja neprijatelju granice i kaze: "Mozes se kretati u ovoj kutiji ali ne smes iz nje izaci." Sve stvari se dogadjaju unutar podrucja koje je Bog unapred odredio. Kada se molite, setite se da ne postoji nesto sto je van Bozje kontrole. Bog stvari i dogadjaje drzi u savrsenom vremenskom poretku i pod svojom kontrolom. Ako na stvari gledate iz te perspektive i shvatate kome se molite – kako je Bog velik, mudar, i kako potpuno kontrolise stvari i dogadjaje – vase molbe i zahtevi vise nece izgledati tako neostvarivi! "O Gospode, Boze, ti si stvorio nebesa, zemlju, mora i sve u njima. Drzis sve pod svojom kontrolom. O danasnjim svetskim okolnostima ti si pisao jos pre nekoliko hiljada godina. Sve se odvija tacno onako kako si ti predskazao. Onako kako si ti zamislio. O Gospode, ti znas da me 'probada' u palcu! Molim te, odstrani taj bol!" Ako je Bog stvorio vasionu, da li je moguće da mu je tesko da se pozabavi takvom malenkoscju? Sto je nase shvatanje Boga vece, sve je manje jadan nas problem. A ipak, kada se molimo tako cesto ulecemo pravo u problem. "O, Boze, ovo je tako veliki problem! To je tako strasno!" Panicimo jer nam se cini da je brdo nedostizno visoko. No, Bog je stvorio i Mont Everest i moze da ga pomakne u bilo koji deo vasiona, ako to pozeli! Isus je rekao: "Ako imate veru kao gorusicino zrno, reci cete ovoj gori: predji odavde onamo, i precice, i nista vam nece biti nemogucno" (Matej 17:20). Kako je veliko i koliko je visoko brdo s kojim ste sada suoceni? "Ne znam kako da sledece sedmice platim sve racune! Gde da nabavim toliki novac?" Pitam vas: otkuda sve zlato sveta? Stvorio ga je Bog. Bogu nije nesto veliko da zadovolji nase potrebe. Ako shvatite njegovu moc, njegovu mudrost, suverenost, mozete mu mirno i s pouzdanjem izloziti svoju molbu. Starozavetni car Asa je rekao: "Gospode, tebi je nista pomoci mnozini ili nekakomu" (2.Dnevnik 14:11). Drugim recima, Bogu je svejedno da li vi imate na raspolaganju citavu vojsku ili mali streljacki vod. Jednog dana u rano jutro ustane Jonatan i ugleda Filistejce, svoje neprijatelje, koji su se ulogorili negde u blizini. Pogleda oko sebe i vide da njegovi ljudi jos spavaju. Probudi svog stitonosu i kaze mu: "Ustani! Pogledaj sve te Filistejce tamo preko. Ako Bog zeli da da svome narodu pobeđu, on je moze dati i nama dvojici. Nije nam potrebna citava vojska. A ako Bog ne zeli da nam da pobeđu, onda nece vredeti ni cela vojska. Dodji, idemo preko i zapocnimo bitku!" Uskoce u filistejski logor i zapocnu svoj napad. Njih dvojica nateraju u beg celu filistejsku vojsku! (Vidi u 1.Sam. 14:1-17). Za Boga nije presudno da li ste vi jaki ili slabi, da li uz sebe imate celu vojsku ili ste sami. Bitno je samo jedno – radi li Bog svoj posao! Kako se ukljucujemo u molitve koje daju rezultate? Kako se uspesno molimo? Stekni pravilno poimanje Boga – ostalo je lako!

Moc molitve

Snaga nekog vernika uvek zavisi od njegove vere u Boga. Isus je rekao: "...bez mene ne mozete nista ciniti" (Jovan 15:5). Na svoju nesrecu ja u tu izjavu

ponekad ne verujem. Cini se da ja, u stvari, cesto verujem u njenu suprotnost. Tvrdoglavo insistiram na tome da mora postojati nesto dobro sto ja mogu da uradim i bez Isusa. Zelim stalno da u sebi pronadjem neke vrline, neka svojstva zbog kojih me Bog moze voleti. Cini mi se da sam neizlecivo samopravedan. "Gospode, ovo je u redu, ja cu ovo sam da sredim. U ovome mi, pak, treba tvoja pomoc" A onda, kada sve zabrljam, kao da cujem rec Isusovu: "Jer bez mene ne mozete nista ciniti." Istinitost te izjave nebrojeno puta sam potvrdio u svom zivotu. Bez Hrista ne mogu nista valjano da uradim. Uistinu sam slab i beznadezan slucaj. Ali, s druge strane, otkrio sam drugu divnu istinu, koju je otkrio i Pavle: "Sve mogu u onome koji me snazi" (Fil. 4:13). Bez njega ja sam bedan i potpuno slab. Sa Hristom ili po Hristu ja imam snagu da se suocim s bilo kakvom situacijom i savladam bilo kakvu poteskocu. Sam po sebi, slabic; u njemu i s njim sam jak. Neki ljudi su jaki i sami po sebi. Uzdaju se u svoje sposobnosti i zatim uzivaju u nezavistosti i snazi. Ipak, i pored toga sto neka licnost misli da je jaka, doci ce dan kada ce iscrpiti sve svoje izvore i rezerve snage kada ce morati da prizna: "Ne mogu vise. Ne mogu to da ostvarim!" Taj dan, kada covek, naviknut da se pouzdaje samo u sebe, mora da prizna svoju krajnju nesposobnost – tragican je i uzasan. Za coveka koji se pouzdaje u Gospoda taj dan se nece ni po cemu razlikovati od ostalih obicnih dana, jer je on naucio da svaki dan prepusti Bogu. Covek koji je samovoljan, pouzdava se u sebe i samostalan je u ostvarivanju svojih planova, mora na kraju da posustane i padne. Covek koji se pouzdava u Gospoda nikada nece pasti. Dok god gledam na sebe i svoje sopstvene sposobnosti, moram priznavati i ljudske ogranicenosti. Ako se, pak, pouzdajem u Boga i njegove izvorne sposobnosti, snagu i mudrost, na raspolaganju imam neogranicene kapacitete. Ne mogu me snaci stanja koja bi bila preteska za Boga i mene da ih resimo. Nema tako velike prepreke koju Bog i ja ne bismo mogli da savladamo, ni neprijatelja toliko jakog da ga zajedno ne bismo mogli pobediti. U bilo kom mnostvu Bog i ja smo vecina! Ako je Bog za mene, ko moze protiv mene (Rim. 8:31). Naucite da se za svoje izvore i svoju snagu obracate Bogu. U 2.Korincanima 12, apostol Pavle govori o svojoj nevolji i slabosti. U 9. stihu govori da se hvali u svojoj slabosti da bi se Hristova sila nastanila u njemu. Izjavljuje da mu se cak i svidjaju njegove slabosti, jer kada je slab, tada je jak. Najvece podrucje moje slabosti je ono, gde se ja osecam najjaci u telu i kada mi ne treba Bozja pomoc. Isto tako, podrucje moje najvece snage je gde ja znam da sam slab i ne mogu bez Bozje pomoci. Bog je izvor nase snage, a molitva kanal kojim nam Bog salje svoju snagu.

Molitva u akciji

Nemija je bio covek molitve. On je Ananija i ostale putnike koji su dosli iz Jerisalima pitao o stanju u tom voljenom gradu. Ananije mu je pricao o tragicnom stanju. "Ostatak sto osta od ropstva ondje u zemlji, u velikoj je nevolji i sramoti, i zid je Jerusalimski razvaljen i vrata su mu ognjem popaljena." Kada je Nemija cuo o stanju Jerusalima, svetog Bozjeg grada, plakao je pred Gospodom. Postio je, molio i Bogu priznavao grehove svoje i citavog naroda.

Priznao je i pravednost Bozjeg suda nad Jerusalimom. "Ali se opomeni rijeci koju si zapovjedio Mojsiju sluzi svojemu govoreci: vi cete zgrijesiti i ja cu vas rasijati medju narode. Ali ako se obratite k meni i stanete drzati zapovijesti moje i tvoriti ih... sabracu vas odande i odvescu vas na mjesto koje sam izabrao da ondje nastanim ime svoje" (Nemija 1:1-11). Nemija je u srcu svome nosio teret obnove i ponovne izgradnje grada Jerusalima. Biblija nam pokazuje kako je Bog otvorio vrata da bi odgovorio na Nemijine molitve. Nemija je bio peharnik persijskog cara u gradu Susanu. Taj povlasceni položaj omogućavao mu je svakodnevno opstojanje sa carem. Jednoga dana, dok je caru prinosio pehar s vinom, car ga upita: "Nemija, zbog cega ti je lice danas tako turobno? Jos te nikad nisam video tako potistenog." Nemija mu odgovori: "Tek sto sam doznao za stanje grada Jerusalima, koji je razoren a ljudi u njemu demoralisani. Kako mogu da budem srecan kad je grad koji toliko volim u tako zalosnom stanju?" Car ga upita: "Sta zelis da preduzmemo u vezi s tim?" Nemija nam govori: "Tada se pomolih Bogu nebeskomu, i rekoh caru..." Vidimo da kada je car rekao: "Sta mogu da ucinim za tebe?" odmah Nemija se molio: "Brzo, Boze, pomoz mi! Sta da odgovorim?" (Nemija 2:1-4). Nemija se prvo molio a tek zatim delovao. To je pravilan redosled. Najre se moli, onda deluj. Da se uvek prvo molimo pre nego sto reagujemo – to skoro i ne treba reci – nase reakcije bi u mnogim slucajevima bile drugacije. Ne bismo reagovali naglo i neprikladno. Biblija obecava: "Na svijem putovima svojim imaj ga na umu, i on ce upravljati staze tvoje" (Price Solomunove 3:6). U Nemijinom zivotu molitva je bila tako vazna da je postala istovremena, paralelna akcija sa svakim njegovim delovanjem. Na carevo pitanje sta hoce Nemija je zamolio za odobrenje da ponovo podigne jerusalimske zidove. Car mu je to odobrio i poslao ga u Jerusalem s jos nekim ljudima. Dok su Nemija i njegovi momci podizali zidove, njihovi protivnici su ih ismejivali i rugali se i njima i projektu obnove ne bi li nekako sprecili njihovu nameru i ponizili Izraela. Sotona ce cesto koristiti ismevanje da bi vas obeshrabrio u Bozjem delu. On vam sapuce: "Pa sta ti uobrazavas? Da si Bili Graham? Zar hoces da spaces citav svet?" Ismevanje mu je jedno od glavnih taktika kojom zeli da obezvredi vasa nastojanja za Boga. Neprijatelj, nazalost, takvom taktikom cesto i uspeva. Niko od nas ne voli da mu se ljudi rugaju. Ismevanje cesto uspeva da omete i obustavi sluzbu ljudi za Boga. Ali, Nemija je postupio pravilno. Protivnicima se nije suprotstavio na njihovom nivou, niti je pokusao da odgovori na njihovo ismevanje. Molitvom se obratio Bogu: "Cuj, Boze, kako nas preziru; obrati rug njihov na njihovu glavu, i daj da budu grabez u zemlji gdje bi robovali" (Nemija 4:4). Nemojte na ruganje odgovarati na isti nacin. Mnogo je bolje stvar prepustiti Bogu i dozvoliti da on bude vasa odbrana. S njim cete sigurno biti jaki. Kada su neprijatelji shvatili da svojim ismevanjem nisu uspeli da obeshrabre one koji su radili na zidovima, smislili su da izvedu nocni napad i sruse ono sto je izgradjeno. Saznavsi za taj njihov plan, Nemija im je opet odgovorio molitvom. "A mi se molismo Bogu svojemu i postavljasmu strazu prema njima dan i noc od straha njihova" (Nemija 4:9). To nas dovodi do veoma vazne tacke. Ni u kom slucaju molitva ne sme postati izgovor ili pokrivic za lenjost i besposlicenje, ili za nepromisljenu akciju. Bog vam je dao i zdrav

razum i očekuje od vas da ga koristite. Ako vam neprijatelj prethodi, vi počnite da se molite – a onda preduzmite sve potrebne mere za odbranu. Delovanje posle molitve ne odražava odsustvo vere. Budite prakticni! Tražite li od Boga da vam zaleci oči, ne bacajte naocare pre nego što lekar – specijalista ne potvrdi da vam je vid u redu. Molitva vas ne sme dovesti do toga da reagujete naglo i nepromišljeno. Ona u vama mora izazvati određenu usrdnost. Molitva će, stavise, pre nastojati da vas dovede do većeg i aktivnijeg delovanja, nego što će vas učiniti pasivnim. Najpre se molite pa preduzmite sve potrebne akcije. Neki ljudi su vrlo lenji i misle da Bog treba sve da uradi umesto njih. Ako ih upitate za nešto, dobijate odgovor sličan ovome: "Bog će se pobrinuti za to. Stavljam to u njegove ruke." Ne valja tako! I od vas Bog očekuje da aktivno učestvujete u rešavanju situacija u kojima se nalazite. Na primer, ako vam treba posao, molite se Bogu da vam ga nadje. Zatim izadjite i popunjavajte obrasce za radni odnos gde god stignete. Pouzdajte se pri tome u Gospoda da će otvoriti vrata za posao koji želi da imate. Nemojte sedeti i govoriti: "U redu je, Bože. Donesi posao u moju sobu." Zanimljivo, to necete reci kada treba nešto da pojedete. Necete ležeci u svom krevetu reci: "Gospode, ako želis da danas nešto pojedem, baci mi hranu u usta." Kako niste pasivni u vezi s hranom, ne bi trebalo da budete ni u drugim područjima svog života. "A mi se molismo Bogu svojem i postavljamo strazu prema njima dan i noc od straha njihova" veli Nemija. Izraelci su gradili zid sa zidarskom kasikom u jednoj i macem u drugoj ruci. Neprijatelji su videli da su Izraelci spremni i naoružani, pa su odustali od svog napada. Oni, doduse, nisu odustali od svog krajnjeg cilja; samo su morali da smisle nove nacine kako da uniste Jerusalim do kraja. Znajuci da neprijatelj hoće da oslabi njega samoga i njegove ljude, Nemija je molio: "Zato, Bože, ukrijepi ruke moje" (Nemija 6:9). Nemija je bio covek molitve, a zbog toga i covek dela i snage.

Covek molitve

Sta coveka cini covekom molitve? Najpre, to je covek koji se moli za sve – za male ali i za velike stvari. Mi cesto oklevamo da se molimo za male stvari, smatrajuci da cemo njima Bogu samo dosadjivati. On je toliko zauzet odrzavanjem vasiona da ne treba da mi pomaze u malim i nebitnim stvarima mog zivota. Ali, Isus je rekao da nas nebeski Otac zna i kada vrabac padne na Zemlju. Kako je onda tek svestan svih nasih potreba (Luka 12:6-7)! Biblija dalje nalaze: "Ne brinite se ni za sto, nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem neka se vase molbe Bogu ocituju" (Fil. 4:6). Ako istinski volite neku osobu, neće vam smetati ma koliko puta da vas pozove telefonom, kao ni razlog zbog kojeg zove. Radosni ste sto je cujete. Bog vas voli toliko da mu ne smeta i ako ga zovete zbog nekih sitnica. On jednostavno voli da cuje od vas. Isus je rekao da ljudi moraju da se mole svagda i da se ne malaksavaju" (Luka 18:1). Zbog cega onda toliko ljudi gubi odvaznost i prestaje da se moli? LJudi mi se jadaju: "Ne znam sta da radim?! Ne znam kuda da se okrenem?" Gube snagu i padaju u nesvest. Zato – ucite da primate od Boga milost kroz molitvu. Ucite da svaku svoju situaciju predate Bogu da bi u vasem zivotu mogla da

ojaca ruka njegova. Zahvaljujuci Nemijinom bliskom odnosu s Bogom, jerusalimski zidovi su bili podignuti za 52 dana. Drugi su iste te zidove pokusavali da podignu za sto godina! Nije se, medjutim, radilo samo o zidovima! Radilo se i o duhovnom budjenju ljudi. Radeci fizicki deo Bozjeg posla, Nemija i njegovi ljudi su radili i duhovni posao. Izraelci su se jako odusevili sto su im gradski zidovi ponovo podignuti i sto ponovo mogu sigurno da borave u Jerusalimu i sakupljaju se da slave i postuju Boga. Jezdra je u Hramu citao zaboravljeni Bozji zakon. Ljudi su se kajali i plakali pred Gospodom. Njihova srca vratila su se Bogu (Nemija 8 i 9). Covek koji zivi u molitvi i zajednistvu s Bogom moze da ostvari neverovatne rezultate! Gledajuci danas oko sebe, zapazam da zivimo u svetu sa velikim potrebama. Stoga su nam potrebni ljudi koji zive u zajednistvu s Bogom, kojima je poznata Bozja sila i koji su spremni da se mole za dobrobit ovog jasnog i izgubljenog sveta, za svoju drzavu, grad, za skole, ili za svoju porodicu.

Molite, i odgovoricu

Stalno me zanimaju molitve koje nalazim u Bibliji. Od svih tih molitava najviše me interesuju one koje su ostvarile rezultat. Javisova molitva u Starom zavetu je primer takve molitve. O molitvi mozemo podosta nauciti proucavajući njegove reci.

Kom Bogu sluzite

Biblija pre svega obznanjuje da se svojom molitvom Javis obratio "Bogu Izrailjevu" (1.Dnevnik 4:10). Kom Bogu se vi obracate kad se molite? Sreo sam ljude koji zive vrlo bezbrizno i bez velikih obaveza. Gledajuci spolja, zive vrlo gresnim zivotom. Kad pocnemo razgovor i kada saznaju da sam svestenik, obicno pocnu da mi govore: "Znam da ne zivim kako bi trebalo, ali... molim se svako vece. Nikada ne idem na spavanje, a da ne ocitam svoje molitve." Pitam se kome se, u stvari, obracaju ti ljudi kada se mole: "Spremam se na spavanje, i molim ti se, Gospode..."? Ko je "Gospod" njihovih zivota? "Gospod" je vise naslov ili titula nego ime. Ljudi sluze mnogim i raznim bogovima, mnogim i razlicitim gospodarima. Ko je gospodar vasesg zivota? Vazno je znati kome se obracate u svojim molitvama. Bog je rekao Jeremiji: "... vapice k meni, ali ih necu uslisiti. Tada ce gradovi Judini i stanovnici Jerusalemski ici i vapiti k bogovima kojima kade, ali im neće pomoci u nevolji njihovoj" (Jer. 11:11-12). Zalostan je dan u kojem coveku naposletku Bog kaze: "Dosta mi je! Ziveo si bezbriznim zivotom, postovao si i sluzio svemu sto si sam birao. A kada dospes u neku nevolju, obracas se meni za pomoc. Kada sledeci put budeš u nevolji, obrati se bogovima kojima si sluzio." Tvoj bog je stvarno onaj kome poklanjas svoju usrdnost. Mnogim ljudima danas, na primer, bog je njihov intelekt. "Znati i razumeti", kazu, "najvece je dobro. Ne mogu da prihvatim ideju o nekom naj-bicu jer ni u sta ne verujem. Ne mogu svoj um da prisilim na to." to znaci, kada se ti ljudi mole "O Boze", oni se, u stvari, mole svom intelektu. U staro vreme ljudi su imenovali i postovali citavo mnoštvo bogova. Danas smo

isuviše obrazovani i pametni da bismo svojim bogovima davali neka imena. Covek danas moze da služi svojim pasijama a da, kada ga upitate koji je njegov bog, neće odgovoriti: "Venera, boginja ljubavi." Odgovorice: "Volim ljubav. Verujem da covek treba od zivota da trazi najbolje stvari. Ljubav je ono krajnje dobro. Dakle, voditi ljubav krajnji je i najbolji cilj za coveka." Kada takav covek moli "O Boze", on bi isto tako mogao da moli i "O Venero!" Ima ljudi koji pobožnjavaju princip zadovoljstva. Citavu sedmicu žive i rade s jednom mislju: vikend! "U petak posle podne poci ćemo autom sa prikolicom na kampovanje. Ponećemo i malu Hondu i brzi camac, a iznajmicemo pescani bagi (bagi=engl. buggy, automobil za autokros). Ićićemo na reku! Majko moja, kakav ćemo vikend sebi dopustiti! "Celu sedmicu misle samo na uzbudjenja, zadovoljstva i zabavu koju će imati pre vikenda. Svako veće se intenzivno pripremaju. Sve je podređeno vikendu. U staro vreme postojala je jedna religija koja je takodje obožavala zadovoljstvo. Svoga boga su nazvali Molek. Mnogi ljudi danas vicu "O Boze", ali pri tom misle na Moleka, koji je, u stvari, njihov bog. Neki ljudi obožavaju princip moci. "Moc je ono pravo." Nastoje na svaki način da je osvoje i zadrže. Neprestano razmisljaju o tome kako da dodju do sto više novca kako bi mogli da kupe sto više stvari. Njihovi umovi stalno analiziraju kako da smanje jedno a povećaju drugo, kako da investiraju tu i tamo. Pronalaze za sebe dodatni posao. Njihovi interesi se neprestano kreću samo oko novca, novca i sto više novca. Kada zapadnu u nevolju, vicu "O Boze!" No njihov bog Mamon ne može da ih cuje. Vazno je da se shvati da uspeh vase molitve – a uspeh je ako je uslišena – potpuno zavisi od onoga kome se molite. Možete da mi kazete: "Čak, treba mi sto hiljada dolara. Nemas pojma koliko mi je potreban taj novac. Ako ga ne dobijem, ne znam sta ću uraditi!" Možete da me molite celu sedmicu, dve sedmice ili dve godine, ali bez i najmanje sanse da taj novac dobijete od mene. Ja ga jednostavno nemam. Dakle, molite nekoga ko nema moc da ostvari povoljan odgovor i ispuni vasu potrebu. Valovi proroci su molili svoga boga da na zrtvenik koji su pripremili pošalje vatru. Celo pre podne vikali su: "Vale, usliši nas!" Vatra se nije pojavila. U podne Ilija im se stade rugati: "Vicite većma; jer je on bog! Valjda se nešto zamislio, ili je u poslu, ili na putu, ili može biti spava, da se probudi." Oni su poceli da vicu još glasnije. Poceli su se parati nozevima i silima po svom obicaju i bacati na zrtvenik ne bi li zadobili Valovu pažnju (1.O carevima 18:26-29). Mogli su tako da galame celu večnost, a vatra se ne bi pojavila da spali njihovu zrtvu. Zasto? Zato sto Val nema moc da odgovori. Obogotvorenje ljubavi, novca zadovoljstva ili intelekta je puka tastina. Kad je potreba zaista stvarna, ti bogovi nista ne mogu da pomognu. No, kada vicem Jehovi, Bogu Izrailjevu, ja znam da on "može da učini preko svega i iznad svega sto mi istemo ili mislimo" (Efescima 3:20). Za Bozju moc nema ograničenja. Kad njega molim, ja znam da je on u stanju da zadovolji moje potrebe. "Sto hiljada dolara? Je li to sve?" kao da me pita. NJemu nije nikakav problem da zadovolji moju potrebu, bez obzira kakva ona bila. Nista nije nemoguće kada je Jehova Bog kome se obracam i kome se molim. Ukoliko se, pak, obracam Veneri, Moleku, Mamonu ili Valu, onda sam zaista u bezizglednoj situaciji. U trenutku istinske nevolje, kada vicem sav ocajan, njih jednostavno nema da bi mi pomogli. Zivot je vrlo isprazan za sve

one koji žive za uzivanje. Bivao sam često uz razne ljude kada su bili u velikoj nevolji ili imali velike potrebe. Kada im je dete u bolnici i lekar izlazi iz operacione sale masuci glavom, zovu me, gledaju i kao da govore: "Propovednice, ucini nesto!" Njihov bog uzivanja tako je isprazan u tom trenutku i nemocan da utesi i pomogne. On ne moze da pruži nikakvu nadu. Ako, pak, postujete Boga Jehovu i kada se njemu obracate kao Gospodu, divno se osecate kad saznate da vam on moze pomoci. I ne samo da moze, nego je voljan i spreman da pomogne. Atinjanima okupljenim na Areopagu Pavle je rekao: "Bog koji je stvorio svet i sve sto je u njemu, kao gospodar neba i zemlje ne stanuje u rukotvorenim hramovima... Jer u njemu zivimo, i micemo se, i jesmo" (Dela 17:22-28). Tom Bogu ja govorim kada se Bogu molim – Onome koji upravlja mnome i koji je istinski Gospodar mog zivota.

Javisove molbe

Pogledajmo sada Javisove molbe. Pre svega, Javis je prizivao Boga Izrailjeva govoreci: "O da bi me blagoslovio i rasirio medje moje" (1.Dnevnik 4:10). On se nije stideo da kaze: "Potreban mi je tvoj blagoslov. Zelim njegov blagoslov, svaki blagoslov koji Bog ima za mene. Ako zelim da blagoslovim druge ljude oko sebe, moram najpre sam primiti Bozje blagoslove. Sada zapazite sta je to Javis molio. Odmah na pocetku je rekao da zeli da Bog rasiri njegove medje (1.Dnevnik 4:10). Jevreji su dosli u obecanu zemlju, ali je jos veliki deo zemlje bio u rukama neprijatelja. Bog im je obecao citavu zemlju, sto oni nisu potpuno ostvarili. Javis je molio da bi Bog rasirio medje njegove, ili, jasnije, da bi mu pomogao da poseduje sve sto mu je dao. Bas i ja to molim za svoj zivot. "Gospode, pomoz da mi pripadne sve ono sto si mi ti dao i obecao." Bog nam je dao bogata i dragocena obecanja. Mozemo da zivimo u divnom duhovnom okruzenju, u nebeskim sferama s Isusom Hristom. Umesto toga mi biramo da zivimo na dnu dna, u blatu. Mozda je vama to i lepo. No, sto se mene tice, ja bih radije ono gornje. Zato se molim: "Gospode, blagoslovi me i pomoz mi da posedujem sve ono sto si mi ti vec dao. Hvala ti za sve ono sto si vec ucini za mene, Gospode, ali ti si mi obecao znatno vise..." Zasto bismo Bogu vezali ruke? Zasto da mu zatvorimo vrata kada on zeli da ih otvori i da nam vise? Neki ljudi kazu: "Stvarno ne osecam potrebu za darovima Duha". Sto se mene tice, meni je potrebno sve sto mi Bog nudi. Ne samo da mi je potrebno sve to, ja zelim sve sto on hoce da mi da. Kada s molitvom pristupam Bogu, ja nikakva vrata ne zatvaram za sobom. Kazem: "U redu, Gospode, tu sam. Cini po svome. Ne dozvoli mi da te na bilo koji nacin sputavam u tvom radu. Prosiri moje podrucje, dozvoli da posedujem sve sto si mi obecao." Ako pokusavam da zaustavim dodir Bozjih blagoslova, ja svoju mudrost uzdizem iznad Bozje. Govorim da ja bolje od njega znam za svoje potrebe. "Boze za mene ucini to i to, ali nemoj da mi ucinis ono." Ja ne mislim tako! Molim se. "Prosiri moje podrucje, Gospode, blagoslovi me! Cini sve sto si naumio u mom zivotu." Javis je molio dalje: "I ruka tvoja da bi bila sa mnom" (1.Dnevnik 4:10). Jako je vazno u svemu sto preduzimam da nad sobom imam ruku Gospodnju. Opasno je preduzeti bilo koju stvar a nemati ruku Bozju nad svojim zivotom. Mojsije je

Gospodu rekao: "Ako neće iza naprijed lice tvoje, nemoj nas kretati odavde" (2.Mojsijeva, Izlazak 33:15). Gospode, nemoj me voditi dalje ako neću biti sa mnom. Mogu da idem napred sigurno, s nadom i silom ako znam da je ruka Božja nada mnom. Onda se ne bojim nikoga i ničega. Javisova sledeća molba je bila: "I da bi me sačuvao od zla" (1.Dnevnik 4:10). Ovo je toliko važna molba da ju je Isus obuhvatio kao poslednju u molitvi "Oče naš": "I ne uvedi nas u iskušenje, nego nas izbavi od zla" (Matej 6:13). Zlo uvek nastoji da nas odvede u svoje zamke. Ja lako upadam u neprijateljevu zamku i dozvoljavam da mrznja započne da deluje u mom životu, da gorcina ovlada mnom ili da me bilo koje zlo skrene s pravog puta. Teško je biti pravedan u životu. Staviše, to i nije moguće nasom vlastitom snagom. Da bih živeo pravedno potrebna mi je snaga Božjeg Duha. Zatim Javis nastavlja: "I da bi me sačuvao od zla da me ne ucvijeli!" (1.Dnevnik 4:10). Početni rezultat zla vrlo retko je žalost. Zlo veoma često najpre ostvaruje uzbuđenje. Ono se često prikazuje kao veoma napredno, obećavajući mnogo. "Ono izgleda kao vrlo lak način dolaska do brze zarade. Svakako, tu nije sve sasvim posteno. Pogledaj, međutim, koliko možeš da zaradiš i šta možeš da uradiš s tim novcem!" Prvobitni rezultat zla može da bude radost, uzbuđenje, uzivanje i materijalni dobitak – krajnji rezultat njegov uvek je žalost. Možda vam se sada ne čini tako. Možda vam se danas greh čini vrlo uzbuđljivim. Ali, mudar čovek će uvek sagledati kraj puta kojim se kreće. Gde vas vodi vaš put? Ako idete putem zla, prijatelji moji, znajte da će vaš taj put na kraju dovesti do velike žalosti. U Psalmu 73. Asaf je rekao da je zavidio uspehu i napretku bezbožnika. Skoro je i pao u svom predanju i hodu sa Bogom zbog ovoga, sve dok nije shvatio krajnji rezultat njihove pokvarenosti. U svojim Pricama Solomon opominje svog sina u vezi sa primamljivostu prostitutke: "Jer s usana tuđe žene kaplje med, i grlo joj je mekše od ulja. Ali joj je posledak gorak kao pelen, ostar kao mac s obje strane ostar. Noge joj slaze k smrti, do pakla dopiru koraci njezini" (Price 5:3-5). Na prvi pogled greh može izgledati uzbuđljiv, ali je krajnji rezultat smrt i pakao. Solomon je objavio: "Neki se put čini čoveku prav, a kraj mu je put k smrti" (Price 14;12).

Odgovori

Kakav je bio ishod Javisove molbe? Biblija kaže: "Ispuni Bog što ga je molio." Slava Gospodu! Javis je molio Boga da ga blagoslovi i Bog ga je blagoslovio. Molio ga je da mu rasiri medje i Bog mu ih je proširio. Javis je molio da Božja ruka bude nad njim, i bila je. Molio je da ga sačuva od zla, i Gospod ga je sačuvao. Slavno je znati da se mogu moliti u skladu s Božjom voljom. Biblija obećava: "I ovo je pouzdanje koje imamo u njega: da nas sluša ako šta molimo, znamo da stvarno imamo ono što smo od njega iskali" (1.Jovan. 5:14-15). Mogu s poverenjem da molim Boga da me blagoslovi, da mi proširi medje, da ruka njegova bude nada mnom i čuva me od zla – jer je to sasvim sigurno Božja volja za moj život. Pitajte ga i vi ćete, nesumnjivo, dobiti to isto. Isus je rekao: "Tražite i dobićete, da vasa radost bude potpuna!" (Jovan 16:24).

Greh je ne moliti se

Dok idete s njim, Bog će nastojati da vas podigne na najviši nivo, koliko mu vi dopustite, i cinice sve najbolje što može za vas na tom nivou. Na nesreću, mi Boga često sputavamo u onome što on želi da uradi za nas, jer insistiramo na našem načinu. A trebalo bi da se privolimo njegovoj bolji i njegovom načinu sprovođenja te volje. Bog bi mogao da učini za nas mnogo više, ali mi isuvise ponavljamo: "Bože, hocu ovako i nikako drugacije!" Insistirajući na svome načinu sprovođenja, ja odstupam od onoga što je od strane Boga najbolje namenjeno za moj život i padam na drugorazredno i trećerazredno dobro. Time što odbijam njegove božanske načine ja ograničavam ukupno napredovanje njegovog delovanja na moj život. Izrael je tipičan primer takvog ograničavanja. Nekada su Izraelci bili narod kojim je upravljao samo Bog. A onda dodje trenutak kada oni nisu više hteli Boga za vladara. Tražili su da im se postavi car kao kod drugih naroda. Bilo je to vreme nacionalne propasti, kada se Izrael srozao sa nivoa teokratije na nivo monarhije. Bog se prilagodio zahtevima naroda i naredio Samuilu da pomogne izbor Saula za cara. Nije Bog Izraelce jednostavno zbrisao rečima: "Dosta mi vas je! Prekidam s vama!" Oni su i dalje bili njegov narod. I u novim uslovima pokušao je sve što je mogao... i izabrao cara za Izrael. Ipak je Bog želeo da narod sazna da on nije zadovoljan njihovom odlukom. Preko proroka Samuila poručuje im da će na njihovo zrelo žito poslati jaku kisu i grad. Pala je kisa i ljudi su se uplašili. Vikali su svom prorku Samuilu: "Moli se za slugu svoje Gospodu Bogu svojemu da ne pomremo; jer dodasmo k svijem grijesima svojim zlo istuci sebi cara." Samuilo je odgovorio: "Ne bojte se, vi ste učinili sve ovo zlo; ali ne odstupajte od Gospoda, nego služite Gospodu svijem srcem svojim." A onda dodade ove zapanjujuće reči: "A meni ne dao Bog da zgrijesim Gospodu i prestanem moliti se za vas" (1.Samuilova 12:16-23). Čini se da se na osnovu ovog odlomka može reći da je greh ne moliti se. Koliko puta zgresimo ne moleći se? Razmislite o tome kako Bog gleda na to! Bog je tvorac vasione. "Sve je kroz nju (Rec) postalo, i nista, što je postalo, nije postalo bez nje" (Jovan 1:3). Tvorac ove prostrane vasione pozvao vas je da dodjete, da razgovarate i s njim negujete prijateljsko zajedništvo. Pozvao vas je da dodjete u njegovu prisutnost i predocite mu bilo kakav problem ili bilo koju potrebu. A koliko puta ignorisemo, zanemarimo, takav poziv. Zamislite da vam sutra postar donese pismo iz Palate Federacije. Predsednik države poziva vas u posetu i svi troškovi su plaćeni. Sta ćete uraditi? Baciti pozivnicu u korpu za otpatke? Ni govora! Bez obzira da li se vi slazete s njim ili ne slazete, Predsednik je jedna važna ličnost. Da li ćete samo odmahnuti rukom i zaboraviti da odgovorite? Sigurno necete tako postupiti. Čak i da vas je tasta toga dana pozvala na ručak – nekako biste odgovorili! Ako, pak, na ljudski poziv reagujete pozitivno, pomislite kakva je tek šteta kada odbijete Božji poziv da dodjete i popricate s njim. Možda ćete reći: "Jednostavno nemam vremena za molitvu." A imate li vremena da gledate televizijski program? Za ono što doista želimo da radimo ipak imamo vremena. Prema tome, Bog mora zaključiti da je pravi razlog našeg neodaziva na njegov poziv u tome što mi ne želimo da dodjemo. A to je sasvim sigurno pravilan zaključak. Naše telo se opire molitvi, jer je ona aktivnost duha. Stoga sam tako umoran čim počnem da

se molim. Kazem: "Isuvisе sam pospan, Gospode". Moje telo se opire duhovnoj aktivnosti molitve. Duh i telo medjusobno uvek ratuju. Kad god udjem u podrucje duha, moje telo se bori i opire. Smisljam svakakve razloge: "Previsе sam potisten da bih se molio" ili "Isuvisе sam slab da bih se molio." Nemoljenje doista sprecava Bozji rad. Mozete da pitate: "Nije li Bog suveren? Zar ne upravlja vasionom celom? Zar se njegove namere ionako nece ostvariti? Kako onda nemoljenje moze sprecavati Bozje delovanje?" Istina je da je Bog suveren. Isto tako je, medjutim, istina da nas je Bog stvorio kao slobodne moralne ljude. Imamo sposobnost da slobodno biramo i radimo, i Bog postuje tu nasu slobodu. Nece da vas prisiljava i namece vam svoju volju i svoje zelje. Dao vam je sposobnost izbora, i on vas izbor i vasu odluku postuje. Bog je odlucio i odredio da se njegov posao na zemlji sprovodi molitvom, i to tako da se u molitvi zajedno sluzimo. Psalam 78:41 moze se prevesti i tako da su Jevreji "ogranicili sveca Izrailjeva". Nevernosci covеka neograniceni Bog postao je ogranicen. Sta vas sprecava da se molite? Nevernost. Vi svojom nevernosci mozete da ogranicate delo koje Bog zeli da sprovede. Isus je rekao: "Niste vi izabrali mene, nego sam ja vas izabrao i postavio da vi idete i donosite rod, i da vas rod ostane, da vam da Otac sto god zaistete u moje ime" (Jovan 15:16). Bog zeli da vam da mnoge stvari, ali vam ih nece dati dok ga ne molite. Vi, u stvari, molitvom otvarate vrata kroz koja Bog moze da udje i sredi stvari kako on zeli. Mislim da smo dosad videl itek mali deo onoga sto je Bog oduvek zeleo da ucini – a sve zbog toga sto se malo molimo. Bog nam zapoveda da se molimo. Prema tome, ako se ne molimo, direktno se protivimo Bogu. Biblija kaze kako "treba svagda da se mole i da ne malaksavaju" (Luka 18:1). Greh je ne moliti se jer vernik ne slusa Bozju zapovest. Treba da se molimo jedan za drugog. Greh je kada pastir ne moli za svoje stado. Pismo kaze: "Molite se jedan za drugoga" (Jakovljeva 5:16). "Nosite bremena jedan drugoga, pa cete tako ispuniti Hristov zakon" (Galatima 6:2). Ponekad se treba moliti za odredjen problem u zivotu neke druge licnosti. Kada se odmah ne ispolji mogucnost resavanja problema, obeshrabrimo se i zelimo da ostavimo molitvu. Iako slicne stvari cinimo i mi, postajemo veoma utuceni zbog propusta i promasaja drugih ljudi. Gresi koje pocini neko drugi uvek izgledaju veci i strasniji. Samuilo je molio Boga da izmeni stav ljudi kako bi prestali da traze cara. Samuilo je zeleo Bozju upravu i carovanje nad narodom. Ali, nasuprot svim njegovim molitvama Izraelci su i dalje insistirali na caru. Samuilo se lako mogao uvrediti i reci: "Vise se necu moliti za ove ljude tvrde glave i vrata! Imaju, eto, sto su trazili. Neka trpe posledice." Samuilo, medjutim, nije postupio tako. Rekao im je: "Neka bude daleko od mene da zgresim prema Gospodu ne moleci se za vas."

Uzroci zbog kojih se ne molimo

Posmatrate li sebe, naci cete citav niz uzroka svog nerazvijenog molitvenog zivota. Prvi uzrok je sto vam nedostaje vreme. U danasnjem drustvu dozvolili smo sebi vecu zaposlenost nego sto je Bog bio zamislio. Stvorivsi nasa tela, Bog je zamisljao da ce covек ziveti u sporijem ritmu nego sto mi zivimo danas.

Stil života u celom društvu, pa i naš lični životni stil je takav da imamo malo vremena da bismo bili nasamo s Gospodom. Dalje, veoma tesko je naći neko mirnije mesto, kutak mira, za molitvu. Svet je sve bučniji, sve naseljeniji i sotona čini sve što može da poremeti vaše mirno vreme i mesto koje ste s mukom našli. Na primer, možda vam telefon nije zazvonio cele sedmice. Osećate se pomalo usamljeni i dosadno vam je. Želite da vas neko pozove. Treba samo da kleknete i počnete da se molite. Telefon će odmah zazvoniti. Možda će biti pogresan broj ili nešto sasvim nebitno. Ali možete biti sigurni da će vam telefon zazvoniti. Neko će vam možda, zazvoniti na vrata, ili će se dete naglo probuditi i zaplakati. Mnoge slične smetnje će otežati vašu misaono usredsređenu molitvu. Lutajući um je sledeća smetnja molitvi. Misli vam jednostavno odlutaju. Počnete da se molite za izvesne stvari. Skoro neprimetno ćete, u mislima surfovati – skijati na vodi. Ogromni talasi, sunce. A sledeći nalet talasa kao da je još bolji! "O, Gospode, oprosti mi!" Misli vaše su odlutale. Pospanost takođe smeta molitvi. Veći deo svog vremena živimo pod velikim pritiskom. Stoga, čim uhvatimo malo slobodnog vremena nastojimo da se opustimo, pa i da zadremamo. Na primer, kad kleknete kraj svog kreveta, stavite glavu u ruke i počnete da se molite – vi ste sebi napravili udoban položaj za dremanje! Ubrzo ćete zadržati! Posle izvesnog vremena kolena i zglobovi će početi da vam trnu i to će vas probuditi. Vi ćete tada odjednom shvatiti: "Zaspao sam na svom radnom mestu!" Jos u losijoj situaciji ste ako odlučite da se molite u ležećem položaju s glavom na jastuku. Istina, to i nije tako loše. Moram priznati da i ja svako veče utonem u san dok govorim Bogu. Uzivam u zajedništvu s njim i dok spavam. Nužno je, međutim, da imate vreme određeno za molitvu, vreme koje će vam omogućiti da potpuno usredsredite misli kako na Ličnost kojoj se obraćate, tako i na predmet koji zastupate.

Resenja

Šta možemo da preduzmemo da bismo prevladali našu slabost nemoljenja? Imam nekoliko praktičnih predloga. U vezi s vremenom, moramo biti disciplinovani i jednostavno sebi odvojiti vreme za molitvu. To vreme morate obezbediti. Život se sastoji od raznih prioriteta. S obzirom da ne možete uistinu nikada ostvariti sve što želite i što preduzimate za sebe, vi u životu svakog dana zrtvujete manje važne stvari da biste ostvarili one vrednije. Mudar čovek vodi računa o tome kako koristi svoje vreme i pod kontrolom drži svoj prisak prioriteta. Molitva je najvažnija delatnost u koju se možete uključiti. Ona mora da bude na vrhu vašeg spiska stvari koje treba da uradite. Morate planirati vreme za molitvu pa makar izostavili vreme za obrok ili čitanje novina i časopisa. Pronadjite sebi neko mesto gde vas niko neće uznemiravati. To će, možda, zahtevati i pripremu, raspoređivanje stvari na tavanu i slično, ali je vredno truda. Često idem u setnju, pa i automobilom negde izvan grada da bih bio nasamo s Gospodom. Isto tako često se budim i ustajem ranije nego drugi u porodici. Molitva mi je važnija od sna, a i telefon mi retko zvoni rano ujutro. Kako bih sprecio mislima da lutaju, ja uglavnom molim naglas. Bog, istina, zna šta mi je na srcu, ali kada se molim ćuteći, govoreći iz srca, moje misli često

lutaju. Počnem, na primer: "Gospode, pobrini se za ovo ili ono... Hvala ti za..." i uskoro se skijam na velikim talasima, dok sunce greje! Ako svoju molitvu izgovaram glasno, prisiljen sam da razmislim o onome sto govorim. To mi pomaze da usredsredim paznju na moj razgovor s Gospodom. Sto se mene tice, najbolje mi je da se molim sedeci, ali ne zatvarajuci oci da mi se ne bi dogodilo ono sto sam opisao. Secam se da su mi kao detetu mnogi govorili da me Gospod neće cuti ako ne zatvorim oci. Jednom prilikom pastir je ispricao da je odlucio da se sa svojim timom pomoli pre kosarkaske utakmice. Jedan od momaka je rekao: "Hajde, zatvarajte oci svi, ili cemo izgubiti!" A onda je malo zmirnuo da proveri da li su svi zatvorili oci – i, kako naslucujete, izgubili su utakmicu. Taj momak se godinama osecao krivim za poraz! Pismo veli da se molimo bez prestanka (1.Sol. 5:18), sto sasvim sigurno upucuje na cinjenicu da položaj tela nije vazan za molitvu. Ako bih klecao dok molim, onda bi molitva bez prestanka znacila da svoje noge vise nikada ne bih mogao da ispruzim. Bog takodje ne misli da mi treba da se molimo zatvorenih ociju – bitno je da Bog cuje moje molitve! Za sebe ja sam otkrio dobro resenje protiv pospanosti i dremeza. Ja se krecem dok se molim. Ponekad hodam gore-dole po sobi. Cesce odlazim u polje ili u bastu i razgovaram s Bogom. Neke od mojih najplodonosnijih i najblagoslovenijih molitava bile su molitve u setnji. Moleci se ja s Bogom govorim glasom kao da razgovaram s najprisnijim prijateljem. Ne sluzim se nekim izvestacenim tonom, niti vicem. Bog me poznaje. Nije mi potreban "molitveni ton glasa". S njim govorim vrlo direktno. Kazem mu o svim svojim problemima, sumnjama i svim pitanjima koja imam. Nastojim da budem sto otvoreniji i posteniji s njim. Drugacije ponasanje mi ne bi koristilo. On i tako sve zna o meni! Mogu da varam samo sebe ako pokusam nesto da prikrijem. Bog sve zna! Mogu da kazem: "Gospode, znas da onog coveka ne volim onom dubokom ljubavlju kakvom bi trebalo." Glupost! Bogu bih mogao da kazem i istinu!" Boze, mrzim ga! Ne mogu da ga podnesem. Zelim da ga udarim po nosu kad god ga vidim!" Budite iskreni a onda se pokajte. Dalje, Bogu govorim u obliku razgovora. To znaci da moram i slusati dok se molim. Nema sumnje da i Bog zeli da kaze po koju! Velika mi je radost i blagoslov kada uspostavim prisan odnos i zajednistvo s Onim koji me je stvorio i koji me voli. Neka nam Bog oprostí nas greh sto se ne molimo! Neka nam pomogne da se zestoko molimo da bismo videli ostvarivanje velikog dela Bozjeg u ovom svetu ocaja po nasim molitvama.